

Vliv sociálních médií na veřejné mínění o Policii České republiky

Jan Marcoň

Bakalářská práce
2025

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta logistiky a krizového řízení

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta logistiky a krizového řízení

Ústav ochrany obyvatelstva

Akademický rok: 2024/2025

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení:	Jan Marcoň
Osobní číslo:	L22571
Studijní program:	B1032A020002 Ochrana obyvatelstva
Forma studia:	Prezenční
Téma práce:	Vliv sociálních médií na veřejné mínění o Policii České republiky

Zásady pro vypracování

- Popište problematiku Policie České republiky se základním právním rámcem, terminologií a oblastí médií.
- Proveďte analýzu Policie České republiky a její vnímání veřejností v médiích.
- Zpracujte na základě provedených analýz návrhová opatření.

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

1. HADDOW, George D.; BULLOCK, Jane A. a COPPOLA, Damon P. *Introduction to emergency management. Seventh edition.* Amsterdam: Elsevier Butterworth-Heinemann, 2021. ISBN 978-0-12-817139-4.
 2. HRADIL, Jaroslav, Otakar J. MIKA, Miroslav MUSIL, Bohuslav SVOBODA, Jakub RAK a Dušan VIČAR. *Základy ochrany obyvatelstva v České republice.* 1. vyd. Uherské Hradiště: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Fakulta logistiky a krizového řízení, 2018, 142 s. ISBN 978-80-7454-774-4
 3. *Krizové zákony: krizový zákon, integrovaný záchranný systém, hospodářská opatření pro krizové stavy, obnova území; Hasičský záchranný sbor; Požární ochrana: zákony nařízení vlády, vyhlášky:* redakční uzávěrka 20.12.2021. ÚZ: úplné znění. Ostrava: Sagit, 2021. ISBN 978-80-7488-497-9.
 4. SHARIPO, Lauren R. a MARAS, Marie-Helen (ed.). *Encyclopedia of security and emergency management: with 53 figures and 38 tables. Springer Nature reference.* Cham: Springer, [2021]. ISBN 978-3-319-70487-6.
 5. ŠTEINBACH, Miroslav. *30 let Policie České republiky.* Praha: Policejní prezidium ČR, 2021. ISBN 978-80-908139-0-8.1.
- Další odborná literatura dle doporučení vedoucího bakalářské práce.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Martin Džermanský**
Ústav ochrany obyvatelstva

Datum zadání bakalářské práce: **2. prosince 2024**
Termín odevzdání bakalářské práce: **2. května 2025**

L.S.

prof. Ing. Zuzana Tučková, Ph.D.
děkanka

prof. Ing. Dušan Vičar, CSc.
ředitel ústavu

V Uherském Hradišti dne 2. prosince 2024

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb., v platném znění bez ohledu na výsledek obhajoby;
- bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- jedno vyhotovení bakalářské práce v listinné podobě bude ponecháno Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně k uložení;
- na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- podle § 60 odst. 1 autorského zákona má Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou práci – nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům;
- pokud je výstupem bakalářské práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá; neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji, že

- jsem na bakalářské práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem řádně citoval; v případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor;
- odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou obsahově totožné.

V Uherském Hradišti, dne 2. května 2025

podpis autora

ABSTRAKT

Bakalářská práce se zaměřuje na problematiku veřejného mínění o Policii České republiky, přičemž zvláštní důraz je kladen na identifikaci a analýzu faktorů, které ovlivňují jeho formování a vývoj. V práci byly použity dvě analýzy, a to dotazníkové šetření a SWOT analýza. Analýza vychází z dat vybraných výzkumů veřejného mínění, mimo jiné ze studií agentur STEM/MARK, Ipsos Tambor a dlouhodobého projektu Naše společnost realizovaného Centrem pro výzkum veřejného mínění. Práce se zaměřuje na otázky důvěry občanů v Policii ČR, jejich subjektivního pocitu bezpečí a celkové spokojenosti s její činností. Výstupem práce je návrh opatření vedoucích ke zlepšení vnímání Policie ČR veřejností a efektivnější komunikaci v digitálním prostředí.

Klíčová slova: Bezpečnost, důvěra, mínění, policie, výzkum

ABSTRACT

This bachelor's thesis focuses on the issue of public opinion concerning the Police of the Czech Republic, with a particular emphasis on identifying and analyzing the factors that shape and influence its development. Two analyses were used in this thesis, namely a questionnaire survey and a SWOT analysis. The analysis draws on selected public opinion surveys, including studies conducted by STEM/MARK, Ipsos Tambor, and the long-term research project Our Society by the Public Opinion Research Centre. The thesis concentrates on the level of citizens' trust in the police, their perceived sense of security, and overall satisfaction with police work. The output of the thesis is a proposal of measures leading to the improvement of public perception of the Police of the Czech Republic and more effective communication in the digital environment.

Keywords: Security, trust, opinion, police, research

Tímto bych chtěl nejvíce poděkovat panu Ing. Martinu Džermanskému, za jeho ochotu, vstřícnost, cenné rady a odborné vedení mé bakalářské práce. Dále bych chtěl poděkovat mé rodině a kamarádům za podporu a trpělivost během celého studia.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD.....	11
I TEORETICKÁ ČÁST	12
1 PRÁVNÍ RÁMEC	13
2 ZÁKLADNÍ TERMINOLOGIE.....	16
3 POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY	19
5 POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY A MÉDIA	29
6 DÍLČÍ ZÁVĚR	33
II PRAKTICKÁ ČÁST	34
7 PŘEDCHOZÍ VÝZKUMY.....	35
8 VLASTNÍ ŠETŘENÍ.....	41
9 SWOT ANALÝZA	56
10 NÁVRHOVÁ OPATŘENÍ	61
ZÁVĚR	64
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	65
SEZNAM OBRÁZKŮ	68
SEZNAM TABULEK.....	69
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	70
SEZNAM PŘÍLOH.....	71

ÚVOD

Veřejné mínění o bezpečnostních složkách státu představuje důležitý faktor ovlivňující stabilitu a důvěryhodnost těchto institucí. Policie České republiky je klíčovým aktérem v oblasti vymáhání práva a zajištění bezpečnosti, a proto je důležité sledovat, jak ji vnímá široká veřejnost. V současné digitální době se stále větší část společenské diskuse přesouvá na sociální sítě, kde informace, ať už pravdivé či zkreslené, kolují rychlostí, která dříve nebyla možná. To s sebou přináší nové výzvy v oblasti komunikace mezi policií a občany.

Bakalářská práce se zaměřuje na analýzu vlivu sociálních médií na veřejné mínění o Policii České republiky. Cílem je zjistit, jaký obraz policie na těchto platformách vzniká, které faktory jej nejvíce ovlivňují a jakým způsobem lze případně tento obraz korigovat. Součástí práce je i rozbor toho, jaké komunikační strategie policie využívá a jak efektivní jsou ve vztahu k budování důvěry veřejnosti.

Důležitým aspektem práce je rovněž problematika dezinformací, které se na sociálních sítích objevují a mohou zásadním způsobem formovat postoj veřejnosti k policii. Tyto dezinformace mohou mít různou podobu, od zkreslených informací o konkrétních policejních zásazích po systematické šíření negativního obrazu policie v rámci širšího informačního prostoru. Práce se proto zabývá otázkou, jak lze proti těmto jevům efektivně bojovat a jaké nástroje mohou policisté využít k nápravě negativního vnímání veřejnosti.

Metodologicky se práce opírá o analýzu odborných studií, obsahovou analýzu mediálních výstupů a dotazníkové šetření, které bylo provedeno mezi veřejností a příslušníky Policie ČR. Díky této kombinaci metod je možné získat ucelený obraz o tom, jak veřejnost policii vnímá, co tento pohled ovlivňuje a jak by mohla být komunikace policie na sociálních sítích vylepšena.

Hlavním přínosem práce je snaha o pochopení vnímání veřejného mínění o Policii ČR v kontextu moderních digitálních médií a nabídnutí řešení pro zlepšení komunikace mezi policií a občany. Vzhledem k významu důvěry v bezpečnostní složky je zásadní hledat způsoby, jak ji v digitálním prostoru posilovat a předcházet negativním dopadům dezinformací.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 PRÁVNÍ RÁMEC

Právní rámec pro činnost Policie České republiky a její interakci s médii představuje soubor národních i mezinárodních právních předpisů, které vymezují základní pravidla v oblasti ochrany veřejného pořádku, svobody projevu a přístupu k informacím. Zajišťuje rovnováhu mezi transparentností, kterou vyžaduje demokratická společnost, a ochranou důležitých zájmů, jako je soukromí jednotlivců, integrity probíhajících vyšetřování a bezpečnost. Klíčovými aspekty v této oblasti je poskytování informací veřejnosti, zpracování a ochrana osobních údajů, práva a povinnosti médií a regulace digitálního prostoru. Policie má podle příslušných zákonů povinnost spolupracovat s médii a veřejností, přičemž musí postupovat tak, aby nedošlo k narušení práv občanů ani integrity své činnosti. Právní normy stanovují nejen pravidla pro každodenní fungování policie, ale i mechanismy pro její kontrolu a zajištění odpovědnosti. (Král, 2019)

V roce 2000 byly přijaty tři zásadní zákony z hlediska bezpečnosti, a to Zákon č. 239/2000 sb. o integrovaném záchranném systému, Zákon č. 240/2000 sb. o krizovém řízení a Zákon č. 241/2000 sb. o hospodářských opatření pro krizové stavy. Za tu dobu prošly tyto zákony značným vývojem, kdy docházelo k novelizacím z důvodu nových zkušeností, díky kterým bylo třeba rychle reagovat na vývoj společnosti i ochrany obyvatelstva. (Hradil a kolegové; 2018)

Právní normy

Legislativa upravující činnost Policie České republiky a médií je rozsáhlá a zahrnuje právní předpisy vztahující se nejen k organizačním a provozním otázkám samotné policie, ale i k ochraně základních práv občanů, svobodě projevu a regulaci mediálního prostoru. Tyto právní normy zajišťují, aby činnost policie byla vykonávána v souladu se zásadami právního státu, s důrazem na transparentnost a ochranu veřejného zájmu. (Krizové zákony, 2021)

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky

Zákon o Policii České republiky vymezuje základní rámec pro činnost policie, její organizaci a povinnosti, které mají policisté při výkonu svých pravomocí. Je zásadní pro pochopení fungování policie a její interakce s veřejností. Základními pilíři tohoto zákona jsou pravidla pro poskytování informací veřejnosti, která je velmi důležitá v souvislosti s činností policie při komunikaci s médii. Podle § 8 zákona je policie povinna poskytovat informace veřejnosti, a to způsobem, který nezpůsobí ohrožení bezpečnosti, a v souladu s pravidly ochrany

osobních údajů a průběhu vyšetřování. V tomto kontextu se hovoří o nezbytnosti vyváženého přístupu, který by měl zajistit dostatečnou informovanost veřejnosti, ale zároveň nesmí poškodit probíhající vyšetřování nebo právní pozici jednotlivých osob. (Česko, 2008)

Efektivní komunikace mezi policií a veřejností je klíčová pro udržení důvěry občanů v policejní složky, přičemž kladné vnímání veřejnosti je často přímo závislé na transparentnosti a odpovědnosti v informování. Policie tedy musí při poskytování informací veřejnosti dbát na to, aby žádné zveřejněné detaily neohrozily průběh vyšetřování nebo nepoškodily práva jednotlivců. (Pavlíček, 2021)

Zákon č. 46/2000 Sb., tiskový zákon

Tiskový zákon reguluje práva a povinnosti médií při publikování informací a stanoví pravidla pro ochranu osobnosti a soukromí. Tento zákon je velmi relevantní v souvislosti s tím, jakým způsobem média nakládají s informacemi získanými od policejních složek, a jak tato informace může ovlivnit jednotlivce a celkový veřejný obraz o policejní činnosti. § 4 tohoto zákona konkrétně chrání osobní práva jednotlivců, čímž se v případech, kdy je policie zdrojem informací, vyžaduje, aby byla zachována ochrana soukromí obviněných či svědků. Tiskový zákon tedy nejen že zajišťuje právo na informace pro veřejnost, ale zároveň chrání práva těch, jichž se tyto informace týkají. (Česko, 2000)

V rámci odborné literatury se tento aspekt velmi detailně rozebírá. Tiskový zákon poskytuje pevný základ pro zodpovědnou novinářskou praxi, přičemž přináší jasná pravidla pro ochranu práv jednotlivců, která se vztahují na všechna média, včetně zpravodajství a reportáží. Respektování práv jednotlivců při publikování informací má zásadní význam pro prevenci právních problémů, ale i pro zachování veřejného zájmu a důvěry ve funkci médií jako nezávislých kontrolorů. (Kráľ, 2019)

Zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů

Zákon o zpracování osobních údajů se týká pravidel pro zpracování osobních údajů, což je klíčové pro ochranu soukromí a bezpečnosti občanů v digitální sféře. Tento zákon je českou adaptací evropského nařízení GDPR a nahrazuje předchozí právní úpravu, kterou byl Zákon č. 101/2000 Sb. Policie, jako veřejná instituce, je povinna zpracovávat osobní údaje pouze v rozsahu nezbytném pro výkon svých úkolů, což zahrnuje i ochranu citlivých údajů před jejich neoprávněným zveřejněním. V případě informování veřejnosti prostřednictvím médií se klade důraz na to, že jakékoliv zveřejnění osobních údajů, zejména

pokud se týká konkrétních osob v souvislosti s vyšetřováním, nesmí být v rozporu s tímto zákonem. (Česko, 2019)

Zajištění správného vyvážení mezi potřebou efektivního výkonu veřejné moci a ochranou práv jednotlivců je klíčové pro prevenci možných právních komplikací. Tento zákon tedy nejen že chrání soukromí jednotlivců, ale i zajišťuje, že komunikace mezi policií a veřejností je v souladu s právními normami na ochranu osobních údajů. (Hradil, 2020)

Zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti

Zákon o kybernetické bezpečnosti reguluje bezpečnost informačních systémů, které mají klíčový význam pro ochranu státní bezpečnosti a chod kritických infrastruktur. Policie hraje v této oblasti zásadní roli jako orgán, který je odpovědný nejen za ochranu kybernetické bezpečnosti, ale i za vyšetřování kyberkriminality. Tento zákon definuje povinnosti státních orgánů v oblasti kybernetických incidentů, včetně oznamování a prevence. V tomto kontextu je policie povinna informovat veřejnost o hrozbách, které mohou ohrozit národní bezpečnost, ale také musí zajišťovat, že veškeré zveřejněné informace neohrozí probíhající vyšetřování nebo bezpečnost národních systémů. (Krizové zákony, 2021)

Role policie při ochraně kybernetické infrastruktury a v kontextu komunikace s veřejností varuje před riziky spojenými s rychlým zveřejňováním neověřených informací. Důležité je, že i při poskytování informací o kybernetických hrozbách musí být chráněny citlivé údaje, které by mohly být použity k provádění dalších útoků nebo k ohrožení vyšetřování. (Král, 2019)

Trestní zákoník č. 40/2009 Sb.

Trestní zákoník vymezuje trestné činy, včetně těch, které se týkají šíření nepravdivých informací, pomluv a poškozování cti. V souvislosti s médii je klíčová zejména problematika šíření dezinformací, které mohou mít vážné důsledky pro jednotlivce i pro společenskou bezpečnost. Policie je povinna vyšetřovat všechny případy, kdy dojde k trestnému činu spojenému s dezinformacemi, přičemž je nutné zajistit, že vyšetřování bude probíhat nezávisle a v souladu s pravidly trestního řízení. (Krizové zákony, 2021)

2 ZÁKLADNÍ TERMINOLOGIE

Pro lepší pochopení vlivu sociálních médií na veřejné mínění o Policii České republiky je nezbytné definovat základní pojmy a koncepty, které se v této problematice uplatňují. Následující terminologie slouží jako teoretický základ, přičemž propojuje klíčové aspekty fungování policie a médií.

Dezinformace

Dezinformace lze definovat jako záměrně nepravdivé nebo zkreslené informace, jejichž cílem je ovlivnit postoje a názory veřejnosti. V kontextu policie mohou dezinformace zahrnovat falešné zprávy o policejních zásazích, zkreslené interpretace statistik nebo záměrně manipulativní kampaně zaměřené na diskreditaci policejních složek. Dezinformace jsou zvláště nebezpečné v době krize, kdy se veřejnost spoléhá na rychlé a přesné informace. (Pennycook a Rand, 2021)

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, obsahuje ustanovení, která mohou být využita k potírání dezinformací, například § 357 o šíření poplašné zprávy. Nicméně praktická aplikace těchto ustanovení je složitá a vyžaduje pečlivé vyvážení mezi ochranou svobody projevu a potřebou chránit veřejnost před škodlivými dopady dezinformací. (Česko, 2009)

Integrovaný záchranný systém

Integrovaný záchranný systém zajišťuje spolupráci mezi hasičskými sbory, policií, poskytovateli zdravotnické služby a dalšími složkami při řešení mimořádných událostí. Poplachový plán IZS (integrováný záchranný systém) určuje role a odpovědnosti jednotlivých složek. Ministerstvo vnitra koordinuje výstavbu informačních a komunikačních sítí a zajišťuje systém varování obyvatelstva. IZS zahrnuje specifické jednotky a vybavení, jako jsou prostředky pro nouzové ubytování, evakuaci, humanitární pomoc nebo dekontaminaci. Mezi základní předpoklady fungování IZS je bezpodmínečně existence právních předpisů, které posunují a upravují pracovní rámec jejich činností, popřípadě určují způsoby jejich financování. Právní úprava je rozdělena do různých předpisů, mezi nejvýznamnější z nich patří souhrnně označující jako krizová legislativa. Konkrétně se jedná o zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému; zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy. Základním kamenem celého systému se rozumí ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky. (Karaffa, 2022)

Média

Média jsou prostředkem, jehož prostřednictvím jsou informace přenášeny k široké veřejnosti. Jejich role se historicky vyvíjela od tištěných a rozhlasových forem až po dnešní digitální platformy, které dominují informačnímu prostoru. Média lze rozdělit na tradiční a digitální. Tradiční média, jako je tisk nebo televize, si stále udržují své místo jako spolehlivý zdroj informací, přestože čelí tlaku dynamického rozvoje digitálních technologií.

Digitální média, zejména sociální sítě, výrazně mění způsob, jakým jsou informace sdíleny a interpretovány. Sociální média umožňují okamžitý přenos zpráv a nabízejí platformu pro šíření názorů, což z nich činí mocný nástroj nejen pro šíření faktů, ale i dezinformací. Tato média mají navíc tendenci přitahovat pozornost uživatelů prostřednictvím emocionálně laděného obsahu, což může ovlivnit vnímání institucí, včetně policie. (Novák, 2020)

Policie České republiky

Policie je jednou z klíčových složek státní správy, která je primárně odpovědná za zajišťování veřejného pořádku, prevenci kriminality a ochranu základních práv a svobod. V českém právním prostředí je její činnost upravena zejména zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Tento zákon definuje její strukturu, pravomoci a povinnosti, včetně zásad transparentní komunikace s veřejností. Důležitým aspektem práce policie je rovněž její postavení jako veřejné instituce, která čelí nejen praktickým výzvám při zajišťování bezpečnosti, ale také požadavkům na efektivní interakci s médii a veřejností. (Česko, 2008)

Policie má dvojí úlohu: na jedné straně musí prosazovat právo a zajišťovat bezpečnost, na straně druhé musí být schopna budovat a udržovat důvěru veřejnosti. K tomu přispívá nejen samotná činnost policie, ale také způsob, jakým komunikuje své výsledky a jak reaguje na mediální výzvy spojené například s šířením dezinformací. Tyto aspekty jsou klíčové zejména v situacích, kdy je veřejné mínění o policii negativně ovlivňováno zkreslenými informacemi, což může vést k nedůvěře v její činnost. (Mikulec, 2017)

Veřejné mínění

Veřejné mínění je komplexní soubor postojů, názorů a přesvědčení jednotlivců ve společnosti. Formuje se na základě mnoha faktorů, mezi které patří osobní zkušenosti, kulturní vlivy a mediální obsah. V kontextu policie je veřejné mínění klíčovým indikátorem důvěry veřejnosti v tuto instituci a zároveň reflektuje míru její legitimacy. Veřejné mínění není statické, ale dynamicky reaguje na vnější podněty, mezi které patří mimo jiné mediální obraz policie, veřejné debaty o její činnosti a způsob, jakým je komunikována její činnost v krizových situacích. Pozitivní vnímání policie je často spojováno s její efektivností a transparentností, zatímco negativní obraz může být výsledkem nedostatečné komunikace nebo šíření nepravdivých informací. (Mikulec, 2017)

3 POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY

Policie České republiky představuje jednu z klíčových institucí zajišťujících vnitřní bezpečnost státu. Její úloha spočívá nejen v ochraně veřejného pořádku, ale také v prevenci kriminality, vyšetřování trestných činů a poskytování pomoci v mimořádných situacích. Policie České republiky je ozbrojený bezpečnostní sbor, který spadá pod Ministerstvo vnitra České republiky. Ministerstvo zajišťuje strategické řízení, koordinaci činnosti a legislativní rámec pro fungování policie. Současná podoba Policie České republiky byla ustanovena v roce 1991, kdy došlo k její transformaci po pádu komunistického režimu a následném přechodu k demokratickým principům správy veřejných institucí. (Šteinbach, 2021)

Policie musí reagovat na rostoucí tendenci bezpečnostních hrozeb včetně organizovaného zločinu, kybernetické kriminality a terorismu. Její schopnost efektivně se přizpůsobit těmto výzvám je zásadní pro udržení bezpečnosti a ochrany obyvatelstva. Tato adaptace zahrnuje nejen modernizaci technologií, ale i posilování spolupráce s mezinárodními partnery a veřejností. (Hradil, 2018)

Historický vývoj Policie České republiky

Kořeny současné podoby Policie České republiky lze hledat v období po roce 1989, kdy byla započata rozsáhlá reforma bezpečnostních složek. Před rokem 1991 plnila obdobné funkce Veřejná bezpečnost, která však operovala v kontextu totalitního státu a byla často zneužívána k represivním účelům. Klíčovým momentem demokratizace bezpečnostního systému bylo přijetí zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, jenž vymezil hlavní pravomoci a odpovědnosti tohoto sboru. Tento zákon položil základy pro modernizaci a postupné přizpůsobení policie evropským standardům. Transformace policie je jedním z klíčových momentů v historii novodobého českého státu. Proces zahrnoval nejen organizační změny, ale také úsilí o zajištění transparentnosti a důvěry veřejnosti v tuto instituci. Policie se tak musela přizpůsobit novým podmínkám demokratického systému, včetně přísnějšího dohledu nad jejími činnostmi a většího zapojení občanské společnosti. Nové bezpečnostní hrozby spojené s globalizací, technologickým rozvojem a rostoucí hrozbou mezinárodního terorismu vedly k nahrazení původní legislativy zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Tento zákon rozšířil pravomoci policie, například v oblasti kybernetické bezpečnosti, a definoval nové nástroje pro efektivní boj proti kriminalitě. (Šteinbach, 2021)

Organizační struktura

Policie České republiky se dělí na různé složky, z nichž každá má specifické úkoly a kompetence. Mezi hlavní složky patří:

Policejní prezidium

V České republice se jedná o pozici nejvyššího představitele policie. V dřívějších dobách tuto pozici vykonával ministr Vnitra. Policejní ředitelství bylo rozděleno na organizační jednotky, které zajišťovaly řízení jednotlivých policejních služeb. Od 1. ledna 1993 bylo Policejní ředitelství přejmenováno na Policejní prezidium ČR, jehož vedení převzal policejní prezident podřízený ministru vnitra. Policejního prezidenta jmenoval ministr vnitra se souhlasem vlády. Je však důležité zmínit, že za první republiky měl policejní prezident na starost pouze pražské policejní ředitelství, tedy státní policii na území hlavního města Prahy. Funkce odpovídající dnešnímu policejnímu prezidentovi tehdy náležela generálnímu veliteli četnictva. Policejní prezident má k dispozici své náměstky, přičemž Policejní prezidium je rozděleno na organizační jednotky mezi něj a jeho náměstky. Struktura a rozdělení pravomocí se v průběhu let měnily. (Šteinbach, 2021)

Úřad služby kriminální policie a vyšetřování

Úřad služby kriminální policie a vyšetřování Policejního prezidia České republiky je organizační složkou Policejního prezidia ČR, která spadá pod odpovědnost náměstka policejního prezidenta pro oblast kriminální policie a vyšetřování. Policisté zařazení v tomto úřadu vykonávají činnosti policejních orgánů v rámci Policejního prezidia ČR. Tyto činnosti zahrnují šetření, prověřování a vyšetřování trestných činů, které byly přiděleny na základě rozhodnutí ředitele úřadu, náměstka policejního prezidenta pro kriminální policii a vyšetřování nebo přímo policejním prezidentem. Úřad zároveň metodicky řídí, koordinuje a usměrňuje činnost jednotlivých útvarů kriminální policie a vyšetřování, včetně krajských ředitelství policie, a to při plnění úkolů týkajících se vnitřního pořádku a bezpečnosti. Zajišťuje rovněž činnosti v rámci mezinárodního právního styku. Kromě toho úřad zajišťuje úkoly spojené s pátráním po osobách, vozidlech, věcech, předmětech kulturní a historické hodnoty a realizuje cílené pátrací operace. (Šteinbach, 2021)

Celorepublikové útvary

Celorepublikový útvar vede ředitel, který je podřízen buď některému z náměstků policejního prezidenta, případně přímo policejnímu prezidentovi, řediteli organizační složky policejního prezidia, nebo ve výjimečných případech řediteli jiného celorepublikového útvaru. Prvním celorepublikovým útvarem byl Úřad vyšetřování pro ČR. Ke dni vzniku samostatné České republiky měla policie tři celorepublikové útvary. Významnější rozšíření těchto útvarů proběhlo 1. ledna 1994 a od roku 1995 se struktura celorepublikových útvarů ustálila na podobě, která funguje dodnes. Nejnovějším celorepublikovým útvarem je Národní centrála proti organizovanému zločinu SKPV, která byla zřízena v roce 2016. (Šteinbach, 2021)

Mezi útvary s celostátní působností patří:

- Kriminalistický ústav,
 - Tato složka se zabývá zejména odhalováním a vyšetřováním závažné trestné činnosti, jako je organizovaný zločin, kybernetická kriminalita nebo finanční podvody. Kriminální policie úzce spolupracuje s forenzními experty a využívá moderní technologie ke zpracování důkazů.
- Letecká služba,
 - Je odpovědná za provoz vrtulníků vybavených speciální policejní, zásahovou, záchrannou a sanitní technikou. Letecká podpora se stala nedílnou součástí policejních činností a integrovaného záchranného systému.
- Národní protidrogová centrála SKPV,
- Pyrotechnická služba,
 - Specializuje se na identifikaci, zneškodňování a likvidaci nebezpečných výbušnin a dalších materiálů. Tento útvar je nasazován při nálezů nevybuchlé munice, podezřelých balíčků nebo výbušných zařízení. Pyrotechnická služba také poskytuje školení ostatním složkám policie v oblasti zacházení s nebezpečnými materiály.
- Ředitelství služby cizinecké policie,
- Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu SKPV,

- Hlavním úkolem je odhalovat a stíhat trestné činy spáchané v období od 25. února 1948 do 29. prosince 1989, které zůstaly bez pravomocného rozhodnutí z politických důvodů.
- Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy,
 - V daném rozsahu plní odborné, metodické, řídicí, kontrolní a výkonné funkce. Tento útvar zajišťuje policejní vzdělávání, služební přípravu a policejní sport podle stanovených podmínek a zároveň se věnuje odbornému vzdělávání nezbytnému pro výkon zaměstnání policistů.
- Národní centrála proti organizovanému zločinu SKPV,
 - Zaměřuje se na odhalování organizovaného zločinu, finanční kriminality, závažné hospodářské trestné činnosti a korupce. V rámci svěřených pravomocí plní funkci koordinačního, metodického a kontrolního pracoviště. Svou činností při odhalování a vyšetřování organizovaného zločinu přispívá k zajištění bezpečnosti státu.
- Národní centrála proti terorismu, extremismu a kybernetické kriminalitě SKPV,
 - Tento útvar se zaměřuje na odhalování a vyšetřování trestné činnosti v kyberprostoru a na boj proti terorismu a extremismu. Tyto oblasti jsou velmi specifické, vzájemně propojené a vyžadují vysokou míru odbornosti od operativních pracovníků, analytiků, vyšetřovatelů i manažerů na všech úrovních řízení.
- Útvar pro ochranu prezidenta ČR,
 - Specializovaný útvar, který zajišťuje nepřetržitou ochranu prezidenta České republiky. Chrání rovněž bývalé prezidenty po skončení jejich funkčního období a další chráněné osoby v jejich blízkosti. Útvar se také podílí na zajištění bezpečnosti mezinárodně chráněných osob během jejich pobytu na území České republiky. Mezi jeho hlavní úkoly patří ochrana Pražského hradu jako sídla hlavy státu, ochrana Českých korunovačních klenotů, zabezpečení bydliště prezidenta a dalších objektů, kde prezident přebývá při cestách po České republice.
- Ochranná služba Policie ČR,
 - Poskytuje osobní a epizodickou ochranu a bezpečnostní dopravu trvale chráněných ústavních činitelů České republiky a osob, kterým je po dobu

jejich pobytu na území České republiky poskytována ochrana podle mezinárodních dohod.

- Útvar rychlého nasazení,
 - Útvar se zaměřuje především na zásahy proti teroristům, únoscům, pachatelům organizovaného zločinu a zvláště závažných trestných činů, zejména při jejich zadržování. Na základě pokynů ministra vnitra vykonává úkoly i v jiných státech.
- Útvar speciálních činností SKPV,
 - Útvar poskytuje své služby jak ohroženým jednotlivcům, tak i policistům. Osobám, které jsou ohroženy v rámci trestního řízení, může nabídnout speciální ochranu a pomoc. Dále metodicky řídí proces krátkodobé ochrany a v mimořádných situacích ji může také poskytovat.
- Útvar zvláštních činností SKPV,
 - Provádí odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu, sledování osob a majetku a další specifické úkoly na podporu oprávněných bezpečnostních orgánů. (Šteinbach, 2021)

Krajské útvary

Od roku 2010 se počet krajských ředitelství zvedl na číslo 14, tudíž bylo zřízeno jedno krajské policejní ředitelství pro každý samosprávný kraj. Ovšem některé nově vzniklá ředitelství nemohla plnit své úkoly z důvodu odlišné velikosti jednotlivých krajů. Ty úkoly, které není útvar schopen vykonávat, plní ředitelství, ze kterého se útvar oddělil. (Šteinbach, 2021)

Role Policie v současné společnosti

V moderní společnosti hraje Policie České republiky nezastupitelnou roli při zajišťování bezpečnosti a ochrany občanů. Její činnost zahrnuje nejen boj proti tradičním formám kriminality, jako jsou krádeže a násilné trestné činy, ale také řešení nových hrozeb, například kybernetických útoků nebo šíření dezinformací. Důležitým aspektem zvyšování důvěry veřejnosti v policii její otevřenost a transparentní komunikace. Policie se proto pravidelně zapojuje do preventivních programů a vzdělávacích akcí, jejichž cílem je osvěta v oblasti bezpečnosti. (Krajíček, 2019)

Spolupráce mezi policií a občany je klíčová pro efektivní zvládání krizových situací, jako jsou přírodní katastrofy nebo hromadné nehody. Klíčovým faktorem úspěchu moderních bezpečnostních složek je schopnost adaptace na rychle se měnící legislativní a technologické podmínky. Tyto změny umožňují policii účinně reagovat na nové hrozby, například kybernetické útoky či šíření falešných informací. (Haddow, 2021)

4 MÉDIA

Média sehrávají klíčovou roli v moderní společnosti, neboť jsou hlavním prostředníkem informací mezi veřejností a institucemi, včetně policie. Od tradičních médií, jako jsou tisk a televize, až po moderní digitální platformy a sociální sítě, jejich vliv na formování veřejného mínění je nepopiratelný. Média mohou být nástrojem pro šíření důvěryhodných informací, ale také dezinformací, což přímo ovlivňuje vnímání policie veřejností. Od roku 2018 lze pozorovat nárůst studií, které zkoumají, jak mediální pokrytí ovlivňuje důvěru v policii. (Reiner, 2018)

Média mají zásadní vliv na formování veřejného mínění o institucích veřejné správy, včetně Policie České republiky. Zejména v posledních letech, kdy se tradiční masová média stále více propojují s digitálními platformami, se jejich role v tomto procesu dramaticky mění. Zatímco tradiční média, jako jsou televizní zpravodajství, tisk a rozhlas, historicky plnila roli prostředníka mezi událostmi a veřejností, digitální média nabízejí platformy, kde mohou být informace nejen sdíleny, ale také interpretovány a přetvářeny různými aktéry. Tento přechod umožňuje rychlejší šíření informací, avšak často na úkor jejich přesnosti a objektivity. V kontextu Policie České republiky může mediální prezentace ovlivnit veřejné vnímání efektivity, profesionality a důvěryhodnosti policie. Například studie provedená Novákem ukazuje, že negativní mediální zobrazení policie, jako jsou záběry nepřiměřeného použití síly, mohou vést ke ztrátě důvěry veřejnosti, zatímco pozitivní příběhy, jako jsou úspěšné zásahy, tuto důvěru posilují. (Novák, 2020)

V případě katastrofy se předpokládá, že zdroje pro reakci budou přinejmenším v prvních hodinách reakce vytíženy na hranici svých možností nebo dokonce překročí svou kapacitu. Prvním krokem při vzdělávání veřejnosti o nebezpečích a rizicích je napravit pocity apatie vůči připravenosti, které často vycházejí z nesprávných předpokladů týkajících se osobní potřeby nebo schopnosti ovlivnit svůj osud. Náprava těchto pocitů je nejlépe zahájena zvýšením povědomí o těchto nebezpečích a rizicích. (Shapiro, 2021)

Tradiční média

Tradiční média zahrnují televizní vysílání, rozhlas, tištěná média (noviny a časopisy) a další formy publikace, které byly dominantní před nástupem internetu. Televize poskytuje vizuální obsah kombinovaný se zvukem, čímž vytváří silný emocionální dopad na diváky. Její široký dosah je často využíván policií k šíření preventivních opatření nebo osvětových kampaní, například prostřednictvím televizních spotů zaměřených na bezpečnost na silnicích

nebo prevenci kriminality. Tištěné noviny a časopisy zase umožňují podrobnější analýzu aktuálních událostí a případů, což je užitečné pro informování veřejnosti o složitých tématech, jako jsou výsledky policejních šetření nebo změny v legislativě. (Kunczik, 2020)

Digitální média

Digitální média zahrnují zpravodajské weby, internetové blogy a e-mailové zpravodaje. Díky jejich dynamickému charakteru umožňují okamžité šíření informací, což je klíčové během krizových situací. Policie často využívá digitální média k publikování aktuálních zpráv, například informací o dopravních uzávěrkách nebo probíhajících pátráních po pohřešovaných osobách. Zpravodajské weby jsou také nástrojem pro formování veřejného mínění, protože nabízejí komentáře a analýzy různých událostí, často odrážející politické a společenské preference jednotlivých redakcí. (McQuail, 2021)

Sociální média

Sociální média, jako je Facebook, Twitter, Instagram nebo TikTok, představují moderní a velmi interaktivní platformy. Policie zde aktivně komunikuje s veřejností, sdílí aktuální informace a vyvrací dezinformace. Sociální média umožňují přímou interakci mezi uživateli a institucemi, což zvyšuje důvěru veřejnosti, pokud jsou informace podány transparentně a srozumitelně. Na druhou stranu právě na sociálních sítích se šíří většina dezinformací, které mohou negativně ovlivnit vnímání policie.

S nástupem sociálních médií se proměnil nejen způsob, jakým veřejnost získává informace, ale i způsob, jakým je interpretuje. Sociální sítě, jako jsou Facebook, Twitter a Instagram, poskytují uživatelům platformy k okamžitému sdílení zkušeností a názorů. Tyto sítě často fungují jako alternativní zdroje informací, které mohou doplňovat nebo nahrazovat tradiční média. V případě Policie České republiky mohou sociální média působit jak pozitivně, tak negativně. Na jedné straně umožňují policii přímo komunikovat s veřejností, poskytovat aktuální informace o své činnosti a budovat důvěru prostřednictvím transparentnosti. Na druhé straně mohou sociální média šířit dezinformace a zkreslené zprávy, které podkopávají důvěru veřejnosti v policejní složky. Sociální média mají potenciál zesilovat polarizaci veřejného mínění tím, že podporují uživatele konzumující pouze informace potvrzující jejich již existující názory. (Kaplan, 2019)

Policie může sociální média využít jako nástroj pro krizovou komunikaci a prevenci kriminality. Například během mimořádných událostí, jako jsou přírodní katastrofy nebo teroristické útoky, umožňují sociální média policii rychle šířit důležité informace

a koordinovat pomoc. Tímto způsobem mohou sociální média přispět k posílení důvěry veřejnosti v policejní činnost. (Krátký, 2022)

Mezi nejznámější sociální média patří:

Facebook

Facebook je jednou z nejrozšířenějších sociálních sítí a slouží jako platforma pro šíření zpráv, veřejných oznámení a interakci s komunitou. Policie jej využívá k publikování tiskových zpráv, aktualit a vzdělávacích kampaní. Například během pandemie COVID-19 sdílela Policie ČR prostřednictvím Facebooku informace o aktuálních opatřeních a doporučeních. Výhodou této platformy je možnost cíleného oslovování různých demografických skupin díky pokročilým analytickým nástrojům.

Twitter

Twitter je známý svou schopností rychlého šíření krátkých zpráv, což z něj činí klíčový nástroj během krizových situací. Policie na této platformě často sdílí upozornění o dopravních nehodách, probíhajících pátracích akcích nebo veřejných hrozbách. Díky možnosti okamžité aktualizace informací je Twitter ideální pro situace, kdy je nutné jednat rychle a informovat veřejnost v reálném čase. Na této platformě je výrazně volnější cenzura oproti jiným platformám.

Instagram

Instagram, zaměřený primárně na vizuální obsah, je vhodný pro šíření osvětových kampaní a budování pozitivního obrazu policie. Policie zde například sdílí fotografie z akcí na podporu bezpečnosti nebo edukativní infografiky. Vizuální formát přispívá k lepšímu pochopení a zapamatování sdělení, zejména u mladší generace.

TikTok

TikTok, platforma zaměřená na krátká videa, je populární především mezi mladšími uživateli. Policie zde experimentuje s neformálním přístupem a humorným obsahem, aby přiblížila svou činnost mladým lidem. Krátká videa mohou účinně zaujmout a předat klíčové sdělení, například týkající se prevence kriminality nebo bezpečnosti na silnicích.

YouTube

YouTube je platforma pro sdílení delšího video obsahu. Policie zde publikuje dokumenty, reportáže a rozhovory, které detailně popisují její činnost. Například zveřejňuje videa zachycující zásahy speciálních jednotek nebo rekonstrukce závažných případů. Tyto materiály nejen informují veřejnost, ale také posilují důvěru v profesionalitu a transparentnost policie. (Boyd & Ellison, 2020)

Média hrají klíčovou roli v utváření veřejného mínění o Policii České republiky. Jejich vliv může být jak pozitivní, tak negativní, v závislosti na způsobu, jakým prezentují informace o policejní činnosti. Tradiční i digitální média nabízejí příležitosti i výzvy pro budování důvěry a transparentnosti, přičemž sociální média přinášejí nové možnosti pro přímou komunikaci s lidmi. Důležité je, aby policie aktivně spolupracovala s médii a využívala je jako nástroj pro zvyšování transparentnosti a odpovědnosti, čímž může přispět k pozitivnímu vnímání své činnosti veřejností.

5 POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY A MÉDIA

Spolupráce mezi Policií a médii je nezbytným prvkem moderní komunikace, která přispívá k transparentnosti, posilování důvěry veřejnosti a efektivitě policejních aktivit. Policie využívá širokou škálu komunikačních nástrojů, včetně tiskových zpráv, mediálních brífinků a digitálních platforem, aby zajistila šíření relevantních informací. Hlavním cílem je nejen informovat občany o aktuální situaci, ale také předcházet dezinformacím a minimalizovat prostor pro spekulace. (McQuail, 2021)

Jedním z klíčových prvků této spolupráce je role tiskových mluvčích. Tito specialisté zajišťují pravidelnou komunikaci s novináři a poskytují ověřené informace o průběhu vyšetřování, preventivních kampaních nebo bezpečnostních opatřeních. Tento přístup má za cíl nejen zamezit šíření nepřesností, ale také posilovat důvěru ve schopnosti policie chránit veřejnost. Například při řešení kriminálních kauz je důležité, aby média dostávala pouze takové informace, které neohrozí vyšetřování ani nepoškodí obviněné osoby. (Kunczik, 2020)

Důležitým aspektem spolupráce je také organizace pravidelných mediálních tréninků pro policejní složky. Tyto programy pomáhají příslušníkům zvládnout krizovou komunikaci a efektivně reagovat na dotazy novinářů. Policie si tak buduje profesionální obraz, který může pozitivně ovlivnit veřejné mínění. (Boyd & Ellison, 2020)

Historický vývoj

Historický vývoj komunikace Policie s veřejností lze rozčlenit do několika etap, které odrážejí změny ve společnosti i technologické pokroky. Od počátků 20. století, kdy tisk a rozhlas byly hlavními informačními kanály, až po dnešní dobu, kdy sociální média dominují ve veřejné komunikaci, se způsob, jakým policie komunikuje, radikálně změnil. (Novák, 2020)

V první polovině 20. století byla komunikace policie s veřejností velmi omezená. Informace o policejní činnosti byly předávány prostřednictvím tiskových zpráv, které se objevovaly v novinách. Rozhlas, který začal hrát větší roli od 30. let, představoval další důležitý kanál. Těžké podmínky v období druhé světové války a totalitní režimy omezovaly otevřenost komunikace mezi policií a občany, což vedlo k nárůstu nedůvěry a negativního vědomí veřejnosti o policejní činnosti. (Novák, 2020)

Po roce 1989 nastala revoluce v komunikaci Policie ČR s veřejností. Nové demokratické poměry a rozvoj svobodného tisku umožnily policii lépe předávat informace veřejnosti. Zřízení tiskových oddělení a nové formy spolupráce s médii pomohly zlepšit transparentnost. Zavedení internetu v 90. letech otevřelo policii nové možnosti pro přímou komunikaci s občany prostřednictvím webových stránek a e-mailů. (Novák, 2020)

S nástupem sociálních médií po roce 2005 se role Policie v digitálním prostoru zásadně změnila. Platformy jako Facebook, Twitter, Instagram a YouTube umožnily policii přímo oslovovat veřejnost, sdílet aktuální informace a vyvracet dezinformace. Tyto platformy rovněž poskytují prostor pro interakci s občany a přímé zapojení veřejnosti do prevence kriminality. (Novák, 2020)

Vliv médií na veřejné mínění

Média mají mimořádný vliv na formování veřejného mínění o Polici ČR. Pozitivní zpravodajství, jako jsou reportáže o úspěšných zásazích nebo preventivních opatřeních, může přispět k posílení důvěry ve schopnosti policie chránit veřejnost. Naproti tomu negativní zprávy, jako jsou kauzy spojené se zneužitím pravomocí nebo chyby při řešení případů, mohou důvěru oslabit. (Kaplan, 2019)

Jedním z konkrétních příkladů pozitivního vlivu médií je medializace preventivních kampaní, jako je například projekt "Bezpečná škola" zaměřený na prevenci kyberšikany. Prostřednictvím spolupráce s místními i celostátními médii se podařilo oslovit tisíce škol a rodičů, což vedlo k výraznému zvýšení povědomí o problému a následně i k prevenci škodlivých jednání. (Marcelová, 2022)

Například během pandemie COVID-19 Policie aktivně využívala sociální sítě k informování veřejnosti o aktuálních opatřeních a k vyvracení dezinformací. Tento přístup přispěl k lepší informovanosti občanů a zároveň minimalizoval šíření falešných zpráv. Policie také pravidelně sdílí příběhy o úspěšných zásazích, což pomáhá vytvářet pozitivní obraz v očích veřejnosti. (Boyd & Ellison, 2020)

Důvěryhodnost informací

Jedním z hlavních problémů, které ovlivňují věrohodnost Policie ČR na sociálních médiích, je problematika dezinformací a manipulace. Sociální platformy umožňují nejen rychlou distribuci informací, ale i jejich zkreslování. Policie se snaží bojovat proti těmto fenoménům pravidelným zveřejňováním ověřených informací a spoluprací s mediálními odborníky. (Novák, 2020)

Jedním z důležitých nástrojů je transparentnost. Policie zveřejňuje pravidelné zprávy a statistiky o své činnosti, aby zabránila spekulacím a poskytla veřejnosti přístup k relevantním datům. To zahrnuje i reakce na nepřesnosti v mediálním pokrytí nebo řešení falešných zpráv, které by mohly ovlivnit veřejné mínění. (Král, 2017)

Sociální média rovněž poskytují prostor pro zlepšení dialogu mezi policií a občany. Policie ČR využívá platformy pro odpovědi na dotazy veřejnosti a vyjasňování otázek týkajících se jejich činnosti. Tento dialog pomáhá budovat důvěru a podporuje pozitivnější obraz policie ve společnosti. (Sedláček, 2023)

Dezinformace

Dezinformace představují pro Polici vážný problém, který může výrazně ovlivnit veřejné mínění. Sociální média často slouží jako platforma pro šíření nepravdivých informací, které mohou poškodit reputaci policie. Například v průběhu pandemie se na sociálních sítích objevovaly nepravdivé zprávy o neopodstatněném zasahování policie proti občanům, což vyvolalo úpadek důvěry. (Novák, 2020)

Podle Ministerstva vnitra je dezinformace definována jako úmyslné a systematické šíření klamavých informací. Tento termín označuje šíření záměrně nepravdivých zpráv, zejména státními aktéry nebo jejich zastoupením, zaměřené na ovlivnění rozhodování či názorů cílových skupin, jako jsou cizí státy, veřejnost nebo média.

V rámci definice tohoto pojmu Ministerstvo vnitra dále zmiňuje další související pojmy:

1. Propaganda, jakožto cílené šíření informací a myšlenek.
2. Misinformace, jako neúmyslně nesprávné informace. (Ministerstvo vnitra České republiky, 2024)

Dezinformace lze dělit na dva základní druhy a to na:

- Aktivní – záměrné úsilí o vytvoření dalšího nepravdivého obrazu situace. Toto jednání přímo závisí na širiteli informace, který je klíčovým aktérem jejího šíření.
- Pasivní, kdy jde o skrývání nebo zatajování faktů, které by mohly odhalit záměry a skutečnosti. Tato kategorie zahrnuje cenzuru, omezování přístupu k nežádoucím informacím a také snahu odvést pozornost od pravdivých údajů.

Policie si je vědoma dopadů dezinformací a snaží se proti nim aktivně bojovat. Mezi klíčové kroky patří především rychlá a transparentní komunikace s veřejností, a to jak prostřednictvím tradičních médií, tak i sociálních sítí. Policie pravidelně zveřejňuje

tiskové zprávy, videa ze zásahů nebo rozhovory s odborníky, aby vyvrátila nepravdy a poskytla občanům přesné informace. Dále je důležité budování vztahů s médii, která mohou přispět k šíření ověřených zpráv. (Novák, 2020)

Dalším důležitým aspektem boje proti dezinformacím je spolupráce s akademickou sférou a odborníky na mediální gramotnost. Projekty zaměřené na zvyšování mediální gramotnosti občanů mohou pomoci veřejnosti lépe rozpoznávat dezinformace a zvyšovat jejich odolnost vůči manipulaci. Policie rovněž pracuje na kampaních, které informují o způsobech šíření dezinformací a jejich dopadech na společnost. (Novák, 2020)

6 DÍLČÍ ZÁVĚR

Sociální média se v současné době stala významným nástrojem, který ovlivňuje veřejné mínění v celé řadě oblastí, včetně pohledu na Policii České republiky. Tato kapitola shrnuje klíčové poznatky z jednotlivých částí práce a poukazuje na hlavní závěry, které vyplynuly z rozboru zkoumané problematiky. Z provedeného zkoumání vyplývá, že vztah mezi PČR a médii je výrazně dynamický, přičemž média sehrávají roli nejen informačního kanálu, ale také prostředku formování veřejného obrazu policejní činnosti. Zásadní je zde zejména komunikace Policie ČR s veřejností, ale také její schopnost reagovat na nové hrozby, jako jsou dezinformace, které se často šíří právě prostřednictvím digitálních platforem.

Média, jak tradiční, tak i digitální, mají zásadní vliv na to, jak je Policie vnímána veřejností. Z provedeného rozboru vyplynulo, že tradiční média, jako televize, rozhlas nebo tisk, si stále udržují pozici hlavního informačního zdroje pro větší část populace. Díky své důvěryhodnosti mohou pomáhat posilovat pozitivní vnímání policejní činnosti, například prostřednictvím reportáží o úspěšných zásazích nebo preventivních akcích. Na druhé straně, sociální média nabízejí rychlejší a interaktivnější způsob komunikace, který umožňuje přímou interakci s veřejností. Tento přístup má potenciál posilovat důvěru občanů, pokud je komunikace transparentní, včasná a přesná. Příkladem efektivního využití médií může být komunikace v době krizových situací, jako jsou živelné pohromy nebo rozsáhlé nehody.

Policie ČR pravidelně informuje veřejnost prostřednictvím tiskových konferencí nebo online platforem o aktuálním stavu událostí, což přispívá k uklidnění situace a zvyšování důvěry veřejnosti. Nicméně, jak bylo popsáno v předchozích částech, média mohou hrát také negativní roli, například při šíření zkreslených informací či dokonce dezinformací, což může podkopávat důvěryhodnost policejních složek. Analýza ukázala, že sociální sítě jsou dvousečnou zbraní. Na jedné straně umožňují Policii ČR sdílet pozitivní příběhy, prezentovat úspěšné zásahy a budovat důvěru u občanů. Na straně druhé mohou šířit nepravdy, které jsou často podpořeny manipulativními obrázky či videi. Tyto dezinformace mohou zvyšovat napětí mezi policií a veřejností, což představuje významnou výzvu pro všechny policejní složky. Klíčovým krokem pro efektivní zvládání těchto výzev je využití nástrojů krizové komunikace a zapojení odborníků na dezinformace. Zpracované kapitoly ukázaly, že vztah mezi policií a médii je klíčový pro budování důvěry u veřejnosti. Sociální média mohou být efektivním nástrojem, pokud jsou využívána správně, zároveň však přinášejí rizika spojená s dezinformacemi.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

7 PŘEDCHOZÍ VÝZKUMY

Zkoumání veřejného mínění o Policii České republiky již několikrát proběhlo, a to jak na úrovni policejního prezidia, tak prostřednictvím nezávislých agentur. Mezi nejvýznamnější výzkumy patří studie provedené agenturami Stem/Mark a Ipsos Tambor, které se zaměřily na hodnocení práce policie, pocit bezpečí obyvatel a jejich důvěru ve složky Policie ČR.

První rozsáhlý výzkum byl uskutečněn v roce 2004 na žádost Policejního prezidia ČR. Agentura Stem/Mark provedla telefonické dotazování metodou CATI (Computer Assisted Telephone Interview) a oslovila 6 423 respondentů z celé České republiky. Cílovou skupinu tvořili obyvatelé České republiky ve věku 15 let a více, kteří byli vybíráni náhodně z databází pevných telefonních linek a mobilních čísel. Pro zajištění reprezentativnosti vzorku byly aplikovány kvótní charakteristiky, jako je pohlaví, věk, vzdělání a velikost místa bydliště. Tento výzkum umožnil detailní analýzu na úrovni jednotlivých okresních ředitelství Policie ČR. Stejně jako u následného výzkumu agentury Ipsos Tambor byla součástí dotazníkového šetření také selekce respondentů, která zajistila, že na otázky týkající se spokojenosti s místním oddělením policie odpovídali pouze ti, kteří s ním měli osobní zkušenost. (Ipsos Tambor, 2007)

Hlavními cíly výzkumu bylo:

- Analyzovat pocit bezpečí obyvatel a jejich obavy z kriminality,
- Zjistit zkušenosti občanů s trestnou činností,
- Vyhodnotit zkušenosti s činností Policie ČR,
- Sledovat míru důvěry veřejnosti v Policii ČR a její hodnocení,
- Prozkoumat postoje občanů k prevenci kriminality a jejich názory na preventivní aktivity Policie ČR,
- Identifikovat zdroje informací, ze kterých občané čerpají informace o policii, a posoudit jejich vnímání,
- Objasnit, jak veřejnost vnímá klíčové problémy v rámci Policie ČR, s důrazem na otázku korupce,

Na tento výzkum navázala agentura Ipsos Tambor v roce 2007, kdy se dotazování účastnilo 13 800 respondentů. Tento výzkum byl rovněž realizován metodou telefonického

dotazování CATI. Sběr dat probíhal od 28. února do 17. května 2007. Šetření umožnilo detailní analýzu na úrovni okresních ředitelství Policie ČR a navazovalo na předchozí výzkum provedený agenturou Stem/Mark v roce 2004.

Hlavní cíle výzkumu zahrnovaly:

- Bezpečnost v místě bydliště,
 - Subjektivní pocit bezpečí.
 - Obavy z konkrétních trestných činů.
 - Možnosti zvýšení pocitu bezpečí.
 - Hodnocení práce Policie ČR.
- Spokojenost s prací policie v místě bydliště,
 - Vybavenost policie.
 - Hodnocení místního oddělení.
 - Vnímání policistů veřejností.
 - Důvěra v policii.
 - Otázka korupce a přijímání úplatků.
- Vnímání preventivních aktivit Policie ČR,
- Míra informovanosti o činnosti Policie ČR,

Telefonické dotazování metodou CATI

Výzkumy provedené společnostmi Stem/Mark a Ipsos Tambor využily metodu telefonického dotazování CATI (Computer-Assisted Telephone Interviewing). Jedná se o metodu telefonického dotazování, při které tazatel postupuje podle pokynů specializovaného softwaru. Odpovědi respondentů jsou zaznamenávány přímo do počítačového systému, který odlišuje předčítané otázky od instrukcí pro tazatele. Klíčovým předpokladem kvalitního telefonického výzkumu je využití softwaru pro zaznamenávání odpovědí namísto papírových dotazníků a průběžná kontrola práce tazatelů ze strany supervizora. Tuto formu dotazování provádějí speciálně vyškolení operátoři, přičemž nabízí řadu výhod, které vedly k jejímu využití:

- Plná kontrola nad kvalitou získaných dat,

- Osvědčená účinnost v obdobných výzkumech v Evropě,
- Nižší finanční náklady oproti jiným metodám sběru dat,
- Vysoká flexibilita a rychlé zpracování výsledků,
- Možnost sledování výsledků v reálném čase, (Simar.cz, 2021)

Výzkumy agentur Stem/Mark a Ipsos Tambor mapovaly vývoj mezi lety 2004–2007, přičemž se zaměřily na tři klíčové oblasti: Spokojenost s prací Policie ČR, pocit bezpečí v místě bydliště a důvěru veřejnosti v policii. Tyto aspekty jsou zásadní, protože reflektují i další sledované faktory, jako je technické vybavení policie, otázka korupce či celkové vnímání policejního sboru veřejností. Bylo zjištěno, že policie České republiky je vnímána jako dostupná instituce a přibližně 70 % obyvatel věří, že v případě potřeby poskytne rychlou a účinnou pomoc. Přesto 44 % občanů zastává názor, že policie nemá dostatečné technické vybavení a 12 % ji považuje za zcela nedostatečně vybavenou. Tento nedostatek může negativně ovlivňovat vnímání efektivity policejní práce.

Polovina obyvatel uvedla, že se během posledního roku nesetkala s žádnou preventivní akcí policie a pokud ano, nejčastěji se jednalo o dopravní prevenci (44 %). Co se týče informovanosti veřejnosti, 41 % respondentů se domnívá, že Policie ČR poskytuje dostatek informací o své činnosti. V případě mladší generace je s informovaností velmi spokojeno 7 % a spokojených je 30 %, což naznačuje potřebu intenzivnější komunikace směrem k této skupině obyvatel.

Výzkum rovněž ukázal, že 93 % občanů by v případě svědectví trestného činu kontaktovalo policii a 96 % populace ví, kde se nachází nejbližší policejní služebna v místě jejich bydliště. (Ipsos Tambor, 2007)

Výzkum CVVM 2023

Jeden z nejnovějších průzkumů ohledně důvěry ve veřejné instituce provedlo Centrum pro výzkum veřejného mínění – CVVM, který byl prováděn od září do prosince roku 2023 a zaměřil se na obavy obyvatel a konkrétní povahu těchto obav. Sběr dat probíhal prostřednictvím otevřených otázek a navazoval na obdobné šetření z konce roku 2022. Je důležité poznamenat, že výzkum byl ukončen 4. prosince 2023, tedy ještě před tragickými událostmi na Filozofické fakultě UK, které tak nemohly ovlivnit odpovědi respondentů. Podle výsledků výzkumu pociťuje určitou míru obav 60 % českých občanů, zatímco 40 % uvedlo, že se ničeho neobává. Tento podíl se oproti předchozím šetřením

z roku 2021 a 2022 statisticky významně nezměnil. Úroveň obav je nižší než v letech 2002–2008 a v roce 2015, ale vyšší než v období 2018–2019. Srovnatelnou úroveň obav veřejnost vykazovala v letech 2009, 2010, 2016, 2021 a 2022.

Šetření se zaměřilo i na vnímání bezpečnosti jak v rámci celé České republiky, tak v místě bydliště respondentů, a rovněž na spokojenost s prací policie. Přestože v posledních letech došlo k poklesu zmínek o kriminalitě a bezpečnosti mezi spontánně uváděnými obavami, jde stále o téma, které je ve veřejném prostoru výrazně přítomné. Výsledky ukazují, že více než 80 % občanů se v současnosti cítí v České republice bezpečně, přičemž téměř čtvrtina vnímá bezpečnost jako jednoznačnou. Necelá pětina veřejnosti naopak pocit bezpečí nemá, přičemž výrazně menší podíl respondentů jej hodnotí jako zcela nedostatečný.

Tabulka 1 - Pocit bezpečí v ČR celkově

	6/02	10/04	12/06	12/08	12/10	2/12	11/13	11/14	12/15	12/17	11/18	11/19	6/21	11/22	11/23
Rozhodně ano	4	6	8	8	10	14	13	13	11	21	21	25	23	23	24
Spíše ano	41	49	57	60	58	60	60	58	65	64	64	62	62	57	58
Spíše ne	35	34	27	25	24	20	21	21	19	12	12	10	12	15	14
Rozhodně ne	13	9	6	5	7	5	5	6	3	2	2	2	2	4	4
Neví	7	2	2	2	1	1	1	2	1	0	1	1	1	1	0

(Zdroj: CVVM 2023)

Dlouhodobé sledování pocitu bezpečí v České republice ukazuje výrazný nárůst podílu občanů, kteří se cítí rozhodně nebo spíše bezpečně – za dvacet let vzrostl z 45 % na 82 %. Zatímco v prvních letech docházelo k postupnému zlepšování, mezi lety 2006 a 2014 zůstávalo hodnocení stabilní. Další nárůst byl zaznamenán mezi roky 2014 a 2017, od té doby se podíl lidí vnímajících bezpečnost v ČR pohybuje kolem 80 %. Oproti předchozímu šetření z konce roku 2022 nedošlo k žádné statisticky významné změně.

Tabulka 2 - Pocit bezpečí v místě bydliště

	6/02	10/04	12/06	12/08	12/10	2/12	11/13	11/14	12/15	12/17	11/18	11/19	6/21	11/22	11/23
Rozhodně ano	14	16	17	19	27	24	22	24	27	39	34	40	37	40	43
Spíše ano	60	54	60	57	56	56	57	55	58	49	52	50	52	51	48
Spíše ne	20	23	17	17	16	13	16	15	11	10	10	8	9	7	7
Rozhodně ne	5	7	5	6	6	6	5	4	3	2	3	2	1	2	2
Neví	1	0	1	1	1	1	1	1	0	0	0	0	1	0	0

(Zdroj: CVVM 2023)

Pocit bezpečí v místě bydliště je mezi občany vnímán ještě pozitivněji než bezpečnost v celé České republice. Zatímco na celostátní úrovni se bezpečně cítí 82 % obyvatel, ve svém bydlišti to uvádí až 91 %. Výraznější jistotu v lokálním prostředí dokládá i podíl odpovědí „rozhodně ano“, který aktuálně dosahuje 43 %, zatímco odpověď „spíše ano“ zvolilo 48 % respondentů. Naopak nedostatek pocitu bezpečí v místě svého bydliště uvádí pouze 9 % občanů. Ve srovnání s předchozím šetřením z konce roku 2022 nedošlo k žádným významným změnám a rozložení názorů je od roku 2017 stabilní.

Pocit bezpečí se liší v závislosti na sociálních a demografických faktorech – méně bezpečně se cítí lidé s horší životní úrovní, starší občané a také ti žijící ve větších městech. Naopak obyvatelé menších obcí (do 2 000 obyvatel) vnímají své okolí jako bezpečnější.

Na pocit bezpečí navazuje hodnocení činnosti Policie ČR, jak na celostátní úrovni, tak v místě bydliště. Z výsledků vyplývá, že většina občanů je s prací policie spokojena. Spokojenost vyjadřuje přibližně 71 % dotázaných, zatímco nespokojenost uvedla necelá čtvrtina respondentů. Vývoj spokojenosti s policií zaznamenal od roku 2012 rostoucí trend, který kulminoval v roce 2017. Od té doby se podíl spokojených pohyboval kolem 70 %, přičemž v loňském roce mírně vzrostl na 76 %, avšak v aktuálním šetření opět klesl o pět procentních bodů.

Tabulka 3 - Spokojenost s činností policie v ČR celkově

	6/02	10/04	12/06	12/08	12/10	2/12	11/13	11/14	12/15	12/17	11/18	11/19	6/21	11/22	11/23
Velmi spokojen	4	2	2	3	3	4	5	5	8	10	10	10	12	14	12
Spíše spokojen	39	40	38	40	43	50	52	51	53	60	62	60	59	62	59
Spíše nespokoj.	35	41	44	42	42	35	33	31	27	21	20	21	22	15	19
Velmi nespokoj.	13	13	10	9	8	6	6	7	6	3	3	3	4	5	5
Neví	9	4	6	6	4	5	4	5	6	5	4	6	3	4	5

(Zdroj: CVVM 2023)

Hodnocení činnosti policie v místě bydliště je obecně příznivější než na celostátní úrovni. Spokojenost zde výrazně převažuje nad nespokojeností, přičemž pozitivně hodnotí práci policie 78 % občanů, zatímco nespokojeno je 18 %. Tento trend je stabilní a přetrvává od roku 2002. Aktuální výsledky se statisticky neliší od výzkumu realizovaného na konci roku 2022.

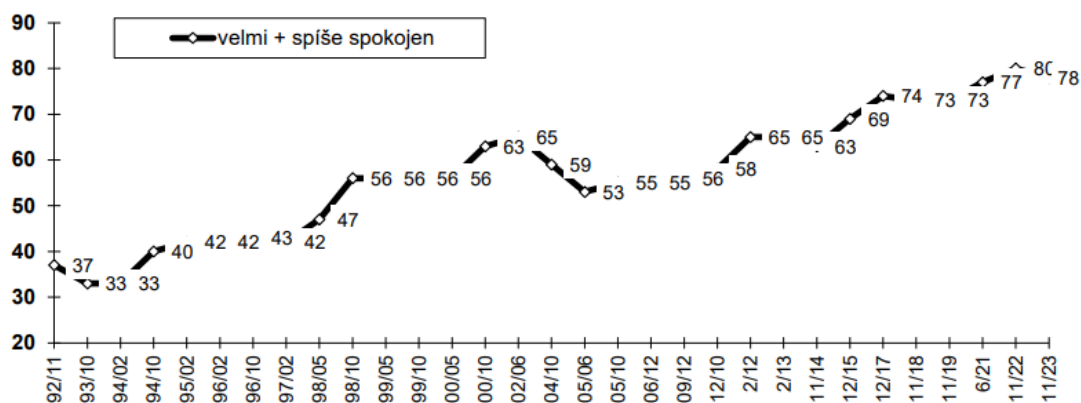
Tabulka 4 - Spokojenost s činností policie v místě bydliště

	6/02	10/04	12/06	12/08	12/10	2/12	11/13	11/14	12/15	12/17	11/18	11/19	6/21	11/22	11/23
Velmi spokojen	9	5	5	7	7	9	10	10	13	16	14	16	17	20	20
Spíše spokojen	56	54	50	49	51	56	55	53	56	58	59	57	60	60	58
Spíše nespokojen	23	29	29	30	29	25	25	23	22	18	18	20	18	12	15
Velmi nespokojen	6	8	10	10	9	6	5	10	6	4	4	4	3	5	3
Neví	6	4	6	4	4	4	3	4	4	4	4	3	2	3	4

(Zdroj: CVVM 2023)

Spokojenost s policií v místě bydliště se na začátku roku 2012 vrátila na úroveň zaznamenanou v roce 2002, kdy dosáhla svého dosavadního maxima. Následující tři roky se držela na stabilní úrovni, poté od roku 2015 opět rostla a v posledních třech měřeních (od roku 2021) dosáhla historicky nejvyšší úrovně kolem 80 %. Podrobnější analýza ukázala, že spokojenost s činností policie je o něco vyšší mezi muži, zatímco ženy a starší lidé nad 60 let častěji odpovídali „nevím“. Nižší spokojenost na celostátní úrovni vyjadřovali lidé se špatnou životní úrovní, zatímco s rostoucím dosaženým vzděláním se hodnocení policie mírně zlepšovalo. (CVVM, 2023)

Obrázek 1 - Vývoj spokojenosti s policií

(Zdroj: CVVM 2023)

8 VLASTNÍ ŠETŘENÍ

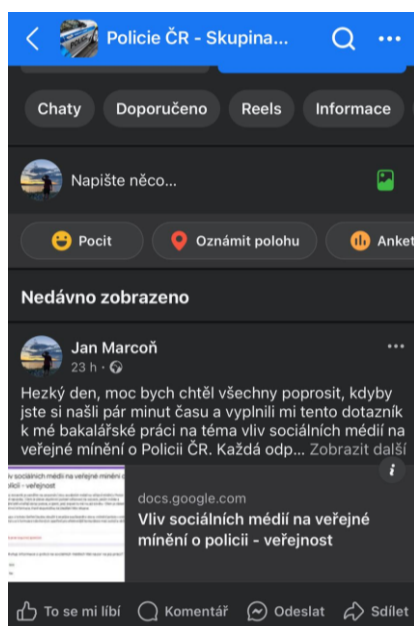
V rámci výzkumu bylo realizováno dotazníkové šetření zaměřené na pohled veřejnosti na práci policie. Pro získání komplexního pohledu na tuto problematiku byly vytvořeny dvě verze dotazníku – jedna určená široké veřejnosti a druhá pro příslušníky policie. Dotazníková metoda umožnila zjistit, jaký obraz policie si lidé na základě obsahu na sociálních sítích vytvářejí, jaké faktory jejich vnímání ovlivňují a do jaké míry se jejich názory liší od pohledu samotných policistů. Vytvořené dotazníky jsou dostupné na:

- <https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSdId2bq0AcPFPVmHeqi9Fi5XP9AbtKZnqX8PkkslQ6xwCcnrw/viewform?usp=header>
- <https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSd458PqYVa8NcTS-XC6nnSH3fRRBUYZjHBTkz332RhQoNji-Q/viewform?usp=header>

Charakteristika respondentů

Verze pro veřejnost byla nabídnuta hlavně prostřednictvím sociálních sítí i z toho důvodu, že se práce o toto téma opírá. Sdílené byly tedy na Instagramu, Facebooku či Whatsappu, dále také přidáním příspěvku na různé skupiny a fóra, ale i pomocí rozeslání mailu vybraným příjemcům. Celkem se podařilo získat 63 respondentů.

Obrázek 2 - Příspěvek ve facebookové skupině

(Zdroj: Vlastní)

Druhou verzí byla verze pro příslušníky policie České republiky, která byla nabídnuta jednak prostřednictvím kamarádů sloužících u policie, ale byli kontaktováni i plk. Mgr. Bc. Vít Černý z Útvaru policejního vzdělávání a služební přípravy a por. Bc. Dalibor Man z Územního odboru služby kriminální policie a vyšetřování Brno, kteří dotazník rozeslali mezi své kolegy. Zde se podařilo získat celkem 22 respondentů.

Dotazník pro veřejnost

Dotazník obsahoval 15 otázek s doplňujícími otevřenými podotázkami, kde měli respondenti prostor se rozepsat o své odpovědi a vznést konkrétní návrhy k řešení dané problematiky. Jeho cílem bylo získat objektivní pohled na to, jakým způsobem média a sociální sítě utvářejí obraz policie a jaký dopad to má na důvěru veřejnosti. Výsledky tohoto šetření poskytují přehled o aktuálním vnímání policie v online prostoru a umožňují identifikovat klíčové faktory ovlivňující toto vnímání. Na základě získaných dat lze formulovat návrhy na opatření, která by mohla přispět k efektivnější komunikaci mezi policií a občany a případně i ke zlepšení celkového obrazu policie ve společnosti. U každé doplňující otázky byly vybrány pouze nejvíce relevantní odpovědi.

Je důležité poznamenat, že odpovědi respondentů na doplňující otázky jsou v práci uvedeny bez úprav a v originálním znění a byly vybrány jen ty nejpodstatnější.

Výsledky dotazníkového šetření

Všechny grafy i odpovědi respondentů jsou vloženy v příloze 1: Grafy z dotazníkového šetření pro veřejnost

1. Otázka: Ovlivňují informace o policii na sociálních médiích Váš názor na její práci?

Výsledky ukázaly, že 65,1 % respondentů vliv sociálních sítí nepocituje. Naopak 34,9 % uvedlo, že tento vliv vnímají, a na ně navazovala doplňující otázka. Odpovědi poukazují na to, že sociální sítě mohou jak posilovat důvěru v policii, tak přispívat k jejímu zpochybňování. Uživatelé vnímají riziko zkreslování informací, ale i přínos v podobě většího povědomí o policejní práci.

- Ano, informace o policii na sociálních médiích mohou ovlivnit můj názor na její práci. Na sociálních sítích se často objevují různé příběhy, názory a reakce, které mohou prezentovat pozitivní i negativní stránky policejní činnosti. Záleží na konkrétních informacích a kontextu, ale často to vede k utváření určitého vnímání, ať už jde o důvěru v policii nebo naopak o kritiku některých jejích postupů.

- Dokážu nějakým způsobem vidět, jestli v různých případech postupovali správně nebo špatně
- Většinou se jedná o negativní ovlivnění. Sociální média dokážou informace přetvořit tak, aby byl případný článek více čtivý a atraktivní pro společnost, a proto někdy bud dokážou vytrhnout věty z celého kontextu, nebo celou větu přeformulovat. Díky tomuto dochází k negativnímu mínění společnosti o PČR.
- Mám větší povědomí o jejich profesionálním vystupování, proto mám na policii pozitivnější názor než dříve

2. Otázka: Máte dojem, že sociální média vytvářejí vůči policii spíše negativní obraz?

Ačkoli se většina respondentů nedomnívá, že by sociální média vytvářela negativní obraz o Policii ČR, téměř 40 % respondentů si myslí opak. Nejčastěji zmiňovaným faktorem byla emocionální a vytržená sdělení, která mohou působit jednostranně. Respondenti upozorňovali na zkreslování reality ve snaze zvýšit atraktivitu obsahu, čímž může docházet k narušení důvěry ve vyváženost mediálního obrazu.

- Ano, sociální média často vytvářejí negativní obraz o policii. Díky rychlému šíření informací, někdy i bez ověření, se na těchto platformách často objevují případy policejní brutality, neetického chování nebo chyb, což může vést k negativnímu vnímání policie jako celku. Tento obraz může být zesílený emocemi, které se v takových případech vyvolávají, a to i bez širšího kontextu nebo zohlednění pozitivních aspektů její práce.
- Ano, protože na internetu jdou nejvíce vidět vyostřené situace a drama, tudíž když je v tom zapletená policie tak to jde vidět daleko víc jak když konají dobro
- Lidé, ať jsou to běžní civilisté komentující příspěvky médií atd., nebo samotná média, se daleko raději zaměřují spíše na negativní věci, než aby se psalo o tom, co vše policie na denní bázi dělá dobře.
- Myslím, že se většinou jedná o vytržení vět z kontextu, převrácení některých skutečností, tak aby to bylo více poutavější, anebo shazují rozhodnutí PČR při zásahu a tvrdí, že byl nedostatečný. Tak jako tomu bylo při zásahu na FF UK.

3. Otázka: Z jakých médií převážně čerpáte informace? (Skupiny na sociálních sítích, weby, tisk apod.)

Nejčastěji byly zmiňovány weby, sociální sítě, televizní zpravodajství a oficiální profily Policie ČR. Někteří uváděli i specializované portály a tištěné noviny. Odpovědi ukazují, že lidé kombinují různé zdroje, avšak důvěryhodnost se liší případ od případu.

- Instagram, platforma "X", Televizní noviny/zprávy
- Důvěryhodné a ověřené média, jejich stránky na sociálních sítích
- Veškeré oficiální stránky, sítě Policie ČR, jinak samozřejmě z ÚZ (Úplné znění zákonů) v knižní podobě

4. Otázka: Domníváte se, že policie by měla být aktivnější na sociálních médiích?

Zde 39,7 % respondentů hlasovalo pro zvýšení této aktivity. Podle jejich odpovědí by policie měla více informovat o své práci, vysvětlovat své postupy, reagovat na veřejné podněty a zlepšit úroveň sdíleného obsahu. Kritika směřovala na nevhodné příspěvky, které podle některých respondentů snižují důstojnost policejní profese.

- Vysvětlovat různé přestupky, nebo dávat tipy na co bychom si měli dávat pozor atd.
- Více dávat lidem vědět, co dobrého se policii povedlo. V momentální chvíli někdo spravuje instagram Policie ČR a ten někdo, by měl víc přemýšlet co sdílí. To video o TU pneu a podobně, strašná sračka. Policisty to akorát uráží, když vidí vysokou hodnotu, která natáčí blbosti, a navíc z toho mají srandu i civilisté. Měli by se nad tím více zamyslet.
- Určitě tak jak to mají ve svém mottu "Pomáhat a chránit". Myslím, že by měli uvádět relevantní a pravdivé informace. Pokud společnost bude pokládat např. jejich zásah za nedostatečný, popsat důvody proč jednali tak jak jednali, uvést legislativu podle které jednali.
- Vytvoření instagramového profilu PČR byl skvělý tah! Věřím, že to pomůže s hrdou reprezentací PČR. Má dosah do všech věkových kategorií - mladší generace nebudou ovlivněny předsudky svých příbuzných a pomůže jim to vytvořit si na PČR vlastní názor. Prosím, PČR musí být součástí sociálních sítí. Vysvětlování co, jak, proč... všechno pomáhá pochopit a nesoudit pouze na základě videa/zkušeností/textu.

5. Otázka: Vnímáte oficiální profily policie na sociálních sítích jako důvěryhodné?

U této otázky se naprostá většina shodla, že oficiální profily policie na sociálních sítích na ně působí jako důvěryhodné, a to v 98,4 % dotazovaných. U doplňující otázky ve znění „Pokud ne, proč?“ byla pouze jedna odpověď, a to ta, že tyto profily nesleduje.

6. Otázka: Setkal/a jste se na sociálních sítích s případy, kdy se policie zachovala dle Vašeho názoru neprofesionálně?

73 % respondentů, což je většina, takové případy nezaznamenalo, zbylých 27 % však uvedlo konkrétní příklady zneužití pravomocí, nevhodného chování nebo neadekvátního vystupování v krizových situacích. Tato zpětná vazba poukazuje na důležitost interní kontroly obsahu i jednání příslušníků policie.

- Existují různá videa, kde policie evidentně zneužívá svého postavení
- Nepřiměřené chování a napadení civilní osoby při události, které řidič neovlivní a to zvuků kol v příkré zatáčce na kombinaci povrchu vozovky - koleje, asfalt
- Viz zákrok opilého policisty s přítelkyní proti slečně při cestě z policejního plesu
- Při vyšetřování vraždy Anety rodové - laický přístup a popis u nalezené těžce zraněné osoby - záznam z hovoru

7. Otázka: Myslíte si, že sociální média mohou pomoci zlepšit vztah mezi policií a veřejností?

V tomto případě byla větší část pro ano, konkrétně 71,4 % a těch, co si to nemyslí bylo 28,6 %. Na navazující otázku ve znění „Pokud ano, jak?“ odpověděli následovně:

- Ano, sociální média mohou pomoci zlepšit vztah mezi policií a veřejností, pokud se využívají správně. Policie může prostřednictvím sociálních sítí komunikovat transparentně, sdílet důležité informace, reagovat na obavy občanů a podporovat pozitivní iniciativy. Tímto způsobem mohou zlepšit důvěru a porozumění mezi sebou a veřejností. Klíčová je však otevřenost, důsledná komunikace a schopnost reagovat na negativní situace konstruktivně.
- Každé sociální médium v rukou dobrého marketéra dokáže vytvořit pozitivní vztah k danému subjektu. Ať už je to policie nebo jogurt či prací prášek.
- Myslím, že by bylo vhodné, aby PČR dokázala vysvětlit důvody svých rozhodnutí při zásazích. Jsou situace z minulosti, kdy zásah rozdělil společnost na dva „tábory“ (viz. zásah na FF UK), kdy jedna skupina zastávala správnost postupu a druhá si stála

za názorem, že PČR pochybila. Následně pak vysvětlení svých činností, postupů, atd., aby společnost pochopila, že PČR je tu od toho, aby chránila zájmy všech a nemyslela si, že ji chce PČR spíše „ubližovat“.

- Převážně mladá generace by tento způsob distribuce informací mohla ocenit. Sociální média by mohly v mladé generaci prohloubit zájem o zaměstnání.

8. Otázka: Domníváte se, že veřejnost má dostatek informací o činnosti policie?

Zde se většina shodla, že jsou nedostatečně informováni, a to ve 74,6 % případů, a pouze 25,4 % respondentů to připadá dostačující. Na tento aspekt by se měla policie více zaměřit.

9. Otázka: Má dle vašeho názoru policie dostatečné pravomoci k efektivnímu výkonu své práce?

Větší část respondentů, konkrétně 73 %, považuje stávající pravomoci za dostatečné. Ti, kdo vyjádřili opačný názor, navrhovali např. vyšší míru autonomie, možnost zveřejňovat identitu pachatelů nebo legislativní změny v oblasti postihů.

- Myslím si, že aby měla policie respekt u lidí, musela by být upravena legislativa. Ano policie sice může v mezích zákona použít služební zbraň, ale je tam ale. Dá se říct, že ať už se police zachová správně nebo ne, vše je napadnutelné právníky. Myslím si, že by policie měla mít pravomoc, že ať udělá cokoli (pokud to teda není přímo proti zákonům), neměl by být jejich zásah být jakkoliv napadnutelný.
- Hlavně by měli mít vedení, které za nimi stojí a nehází jim klacky pod nohy. A aby se paragraf kroutil pro všechny stejně a ne podle toho, kdo je čí kamarád nebo jaká je národnost.
- Například sami si zvolit svého policejního prezidenta.
- Více prostředků k zajištění úhonnosti člověka, který porušil zákon. Např. jak je možný, že lze na silnici narazit na řidiče, který má vydané 2 zákazy řízení?

10. Otázka: Myslíte si, že média a sociální sítě často zobrazují policii jednostranně či zkresleně?

U této otázky se respondenti neshodovali už tak jednoznačně, ovšem větší část odpovědělo v 61,9 % ne. Naopak 38,1 % si myslí že ano. Zde jsou jejich odpovědi na doplňující otázku „Pokud ano, v jakých případech?“:

- Ano, média a sociální sítě mohou často zobrazovat policii jednostranně nebo zkresleně. Negativní případy, jako jsou chyby nebo skandály, bývají často zvýrazněny, což může vytvářet dojem, že je policie problematická jako celek. Na druhou stranu, pozitivní aspekty, jako pomoc v krizových situacích nebo prevence, nejsou vždy tolik medializovány. Tento jednostranný přístup může ovlivnit veřejné vnímání a ztížit objektivní pohled na policejní práci.
- Policii všichni mají zaškatulkovanou jako složku, která otravuje lidi (dává pokuty, kontrola alkoholu v dechu), přitom by to mělo být v pořádku
- Myslím, že v některých případech sociální média zveličují provedení zásah, popřípadě staví příslušníky PČR do negativního světla, protože dojde k vytržení některých vět z kontextu.
- Viděla jsem videa, kde na první pohled bylo vidět, že je video sestříhané a mělo ukazovat na policejní brutalitu, ovšem po shlédnutí celého videa, bylo jasné, že jednali v sebeobraně.

11. Otázka: Myslíte si, že veřejnost plně rozumí náročnosti práce policistů?

Tady byl odhalen výrazný nesoulad mezi reálnou náročností práce policie a jejím vnímáním veřejností. Až 96,8 % respondentů uvedlo, že si nemyslí, že by veřejnost plně rozuměla složitosti a náročnosti policejního povolání. Opět bod, na kterém by se mohlo zapracovat.

12. Otázka: Měla by policie více vysvětlovat své postupy a rozhodnutí veřejnosti prostřednictvím sociálních sítí?

Zde vyhrálo v mírné většině ano, a to v hodnotě 61,9 %, ovšem 38,1 % respondentů si myslí, že by se tato oblast měla ještě více rozvinout.

13. Otázka: Myslíte si, že negativní vnímání policie veřejností ovlivňuje její efektivitu při výkonu služby?

V tomto bodě to bylo asi nejvíce nerozhodné, kdy 50,8 % dotázaných odpovědělo, že ne, naopak 49,2 % ano. Na doplňující otázku ve znění „Pokud ano, jaká navrhuje řešení?“ byly tyto odpovědi:

- Lidé mohou na policii negativně reagovat a stěžovat tak její práci
- Zaměření na psychickou odolnost příslušníků PČR
- Zmírnit pokutování. Jsem z MSK a náš kraj je na vrcholu s pokutami za mobilní telefon. Vždyť je to k smíchu, brutálně vyčníváme oproti jiným krajům. Ale je to priorita 😊. To samé kontroly osob. Člověk na noční vyjede hned ze startu na oznámení, zadrbe se do půlnoci a potom nic nejezdí. Pak se to musí dohnat ráno, kdy všichni spěchají do práce a pokud řidiče zastavíte, tak jsou na vás akorát nepříjemní, hnusní a podráždění. Ale to je přece jedno, potřebujeme KO 🚔
- Edukace občanů o všem, co je možné. V rámci zákona a bezpečí příslušníků PČR samozřejmě.

14. Otázka: Souhlasíte s tvrzením, že lidé na sociálních sítích často kritizují policii, ale zároveň na ni spoléhají v situacích, kdy se dostanou do nebezpečí či problému?

Na tuto otázku odpovědělo 88,9 % respondentů kladně. Tento paradox reflektuje složitost vnímání policejní autority ve společnosti a podtrhuje význam veřejné diskuse.

- Ano, souhlasím. Lidé na sociálních sítích často kritizují policii za různé aspekty jejího fungování, jako jsou chybné rozhodnutí, neefektivita nebo případy zneužívání pravomocí. Nicméně, když se dostanou do nebezpečí nebo čelí problémům, často se obracejí právě na policii jako na záruku bezpečnosti a pomoci. Tato paradoxní situace ukazuje, jak lidé mohou mít smíšené pocity vůči instituci, která je zároveň objektem kritiky i důvěry, když jde o jejich ochranu.
- Protože si většina lidí nedokáže představit, co vše např. dané situaci předcházelo, že policisté musí často jednat rychle a bez rozvahy, že jsou to stále jen lidé, kteří se také čas od času mohou dopustit chyby a přes sociální sítě jim z jednoho odstavce textu přijde, že hned vědí, jak to na místě vypadalo a bylo celou dobu naprosto jasné, jak by se měl policista zachovat.
- Myslím, že jsou ve společnosti lidé, kteří některé zásahy, popřípadě udělené přestupky nebo tresty kritizují, protože jim spáchaný čin nepřijde tak závažný, jak to vyhodnotila PČR. Např. když pachatel ujíždí PČR přes město vysokou rychlostí. Některým to nepřijde nijak ohrožující, ač se ve skutečnosti jedná o všeobecné ohrožení. Z tohoto a dalších důvodů PČR kritizují, ale zároveň kdyby

byl sám kritizující, jakkoliv ohrožen, tak spoléhá na zmíněný orgán, protože by měl chránit zájmy všech a v tu chvíli jsou pro něj příslušníci důležití.

- Svedla bych to na mentalitu občanů. Jsou schopni si z příslušníků PČR dělat legraci, chvástat se napadením některého z nich, odhalením, že příslušníci PČR jsou taky jen lidé...bojím se, že někteří občané vědomě zneužívají povinností příslušníků PČR, které přislíbily státu přísahou.

15. Otázka: Myslíte si, že veřejnost je ochotna aktivně spolupracovat s policií na zlepšení bezpečnostní situace?

Výsledky byly poměrně vyrovnané – 54 % odpovědělo kladně, 46 % negativně. Z odpovědí vyplývá, že část veřejnosti vnímá spolupráci jako obtížnou kvůli nízké informovanosti, absenci motivace nebo přetrvávající nedůvěře.

- Protože 1/3 lidí si bude hrát stále na rebely, další třetina možná bude poslušná a poslední část lidí bude v klidu, pokud je jednoduše neurazíte. Buď jste pastýřova ovečka, nenasytný vlk, anebo to hrajete na obě dvě strany. :D Ne každé třetiny společnosti se zavděčíte. :)
- Není k tomu vyškolená a nemá vůbec ponětí o běžné realitě. Vše znají jen z kriminálek a z braku Policie v akci.
- Rozhodně ne aktivně, třeba část veřejnosti by byla ochotna spolupracovat, ale myslím si, že by to bylo minimum lidí.
- Chtěla bych věřit tomu, že ano, že byli občané ČR spolupracovali pro zlepšení bezpečnostní situace státu nehledě na své pohlaví, postavení ve společnosti... jenže se bojím, že by takovou obětí svého pohodlného života neobětovali.

Dotazník pro příslušníky policie České republiky

Toto dotazníkové šetření bylo zaměřeno na zkoumání vlivu sociálních médií na veřejné mínění o Policii České republiky z pohledu samotných příslušníků této instituce. Cílem bylo zjistit, jak policisté vnímají obraz své práce prezentovaný na sociálních sítích, jaké dopady podle nich tato mediální reprezentace má na důvěru veřejnosti a zda pocítují vliv negativních či pozitivních mediálních narativů na svou profesní prestiž. Dotazník byl distribuován výhradně mezi příslušníky Policie ČR a celkem se jej zúčastnilo 22 respondentů. Výsledky poskytují ucelený pohled na to, jak samotní policisté hodnotí mediální obraz policie, zda se setkávají s negativními stereotypy a jakým způsobem podle nich sociální média

ovlivňují vztah mezi policií a veřejností. Získané poznatky mohou sloužit jako podklad pro návrh opatření, která by vedla k efektivnější komunikaci mezi policií a občany a k posílení důvěry v tuto instituci.

Opět je důležité poznamenat, že odpovědi respondentů na doplňující otázky jsou v práci uvedeny bez úprav a v originálním znění a byly vybrány jen ty nejpodstatnější.

Výsledky dotazníkového šetření pro příslušníky policie České republiky

Všechny grafy i odpovědi respondentů jsou vloženy v příloze 2: Grafy z dotazníkového šetření pro příslušníky policie ČR

1. Otázka: Setkal/a jste se s případem, kdy byla práce policie negativně prezentována na sociálních sítích?

Zde většina odpověděla, že ano, a to v 81,8 % případech a jen 18,2 % dotazovaných se s touto situací nesetkali. Na tuto otázku opět navazovala doplňující otázka ve znění „Pokud ano, můžete uvést s jakým případem jste se setkal?“, na kterou jsem dostal tyto odpovědi:

- Nepřiměřenost zákroku. Kdy nebyl řešen začátek. Tedy proč k zákroku došlo. Jen to že se kolemjdoucím zdál nepřiměřený
- Stačí se podívat na komentáře pod jakýmkoli zásahem PČR bez ohledu na to, zda byl nebo nebyl oprávněný.
- fakulta, Uherský Brod, úmrtí uživatelů OPL po zákrocích
- Vždy se najde někdo, kdo práci policie zkritizuje, popřípadě řekne, že se to dalo udělat lépe. Například aktivní střelec ve fakultě v Praze.

2. Otázka: Myslíte si, že negativní příspěvek o policii na sociálních sítích ovlivňuje její práci v terénu?

Přes 63 % respondentů potvrdilo, že vnímají vliv těchto příspěvků na praxi v terénu. V doplňujících odpovědích zazněly obavy ze zpětné kritiky či rezignace na důsledný výkon služby. Někteří policisté uvedli, že kvůli obavám z následného vyšetřování nebo medializace volí pasivnější přístup k zákroku.

- Je složitější dostat se v terénu k adekvátní informaci
- Rezignace příslušníků PČR vykonávat svou práci s jakýmkoli elánem.

- bojí se zasáhnout s adekvátní razancí, případně nezasáhnou vůbec (schválně dorazí na míst později), aby se nemuseli zpovídat na GIPSU
- mnoho lidí se zbytečně bojí jít do zákroku např. kvůli zmedializování a následné kritice

3. otázka: Domníváte se, že policie by měla být aktivnější v komunikaci na sociálních sítích?

Zde si naopak většina myslí, že je policie v této oblasti dostatečně aktivní, kdy možnost ne zvolilo 63,6 % a jen 36,4 % si myslí, že by bylo vhodné tuto aktivitu zvýšit. Na doplňující otázku „Pokud ano, jakým způsobem?“ jsem získal tyto odpovědi:

- Lépe komunikovat své úspěchy. Vysvětlovat proč něco dělá
- Jediný, kdo může být aktivnější, je PISka (tiskové) Policista naopak nesmí na sociálních sítích nic komentovat
- Toto je však práce tiskového mluvčího, který by měl dobrou práci policie více prezentovat na sociálních sítích či v médiích.
- Objektivně hodnotit případy, kauzy, upozorňovat obyvatele na aktuální témata a klidně více zpráv z terénu koho chytli apod. :D

4. Otázka: Setkal/a jste se s případem, kdy sociální média pomohla policii při vyšetřování?

Přes 63 % respondentů odpovědělo kladně a uvedlo příklady, kdy sdílení na sociálních sítích pomohlo například při pátrání po osobách, vozidlech nebo pachatelích trestné činnosti. Někteří zmínili konkrétní pořady, jako je „Na stopě“, kde dochází k veřejnému zapojení.

- Při pátrání po osobách, kdy toto bylo stran PČR zveřejněno na Facebooku.
- Zveřejnění fotografie pachatele a následné ztotožnění pachatele ze strany veřejnosti.
- Rozhodně někteří lidé pomohou se ztotožněním osob páchajících trestnou činností.
- Žádosti ohledně dohledání vozidel a jejich řidičů.

5. Otázka: Domníváte se, že policie by měla posílit svůj mediální obraz na sociálních sítích?

V tomto bodě byly odpovědi docela vyrovnané, kdy 54,5 % zvolilo možnost ne, naopak 45,5 % dotázaných si myslí, že by se to zlepšit mělo, kteří byli následně v doplňující otázce dotázáni, jakým způsobem by se to dalo zlepšit. Zde jsou jejich odpovědi:

- Více upozorňovat na aktuální problémy kyberkriminality. Presentace úspěchu
- Ukazovat dobrou práci policie. Nejen "elitních" útvarů, ale práci i na nižších strukturách
- více prezentovat úspěchy, vysvětlovat některé postupy

6. otázka: Vnímáte sám/sama osobně spíše negativní přístup médií k činnosti policie?

Většina respondentů, konkrétně 77,3 % odpověděla, že nikoliv. Z těch, kteří negativní přístup vnímají, zaznívaly výtky vůči jednostranné a zkreslené mediální prezentaci. Bylo poukazováno na preferenci negativních příběhů a nedostatečné pokrytí pozitivních příkladů policejní práce.

- Zveřejňují pouze a jenom informace, které působí negativně, a ještě si je přikrášlí, aby vyzněly ještě hůře-například vyjádřením jejich "odborníku" jak to mělo proběhnout. Pozitivní reportáž od jakéhokoliv pisálka jsem za 25 let služby snad ještě neviděl.
- většinou je policie v médiích uváděna jako represivní složka, ale ty dobré věci jako je například oživování AED, záchrana tonoucích z vody nebo jen obyčejná pomoc lidem je mediální velmi málo
- Jedinec z řad PČR ve svém volnu udělá něco protiprávního a ten jeden skutek je v médiích opakovaně vyličen aby se z příslušníků dělaly monstra.

7. Otázka: Ovlivňuje podle Vás způsob, jakým se policie prezentuje na sociálních sítích, nábor nových policistů?

Podle 68,2 % respondentů tato prezentace skutečně ovlivňuje zájem o službu. Odpovědi ukázaly, že některé příspěvky mohou přispět k idealizaci služby, ale v realitě dochází často k vystřízlivění nových policistů.

- Spíše pozitivně, aktuální sociální sítě policie ČR jsou na dostatečné úrovni
- mnoho nových uchazečů si o té práci nic nezjistí nic přihlásí se s vidinou že budou akční zásahovka nebo dělat na kriminálce když vidí příspěvky na sociálních sítích

u policie ale když zjistí že realita je daleko těžší a ostřejší mnohdy jdou raději zpět do civilu

- Ukazují se samé zákroky a sama střelba. To každého navnadí, ale pravou práci nikdo neodprezentuje.
- Atraktivita a typologie práce, mzda

8. Otázka: Myslíte si, že je aktuální forma prezentace policie na sociálních sítích dostatečná pro zvýšení respektu veřejnosti vůči policistům?

Zde se opět většina shodla, že aktuální forma prezentace je nedostačující a v 72,7 % případů zvolili možnost ne. Zbýlých 27,3 % si myslí, že dostatečná je.

9. Otázka: Domníváte se, že negativní vnímání policie veřejností ovlivňuje výkon služby policistů?

Na tuto otázku byla očekávána kladná odpověď, a tu také zvolilo 77,3 % respondentů, naopak 22,7 % nevnímá tento jev za problém. Na doplňující otázku ve znění „Pokud ano, jakým způsobem“ vznikly následující odpovědi:

- Problém s nechápající veřejností
- Rezignace vykonávat svou práci svědomitě a s nadšením.
- když vás neuznávají ztratíte vážnost a respekt a musíte řešit problémy s lidmi, kteří na vás hulákají a úplně ignorují vaše pokyny.
- Mohou se cítit pod určitým tlakem veřejnosti při výkonu své práce.

10. Otázka: Uvítali byste, kdyby Policie ČR navázala spolupráci s influencery nebo veřejně známými osobnostmi ke zlepšení svého mediálního obrazu?

Lehce rozporuplná otázka, kde byla odpověď docela jednoznačná, kdy 81,8 % o to zájem nemá, ale našlo se i 18,2 % lidí, kteří by to uvítali. Na doplňující otázku, které influencery nebo osobnosti by navrhovali, kde byla získána jediná odpověď, a to influencery bez kontroverze.

11. Otázka: Myslíte si, že média často zkreslují nebo neúplně informují o policejních zásazích?

I v tomto tvrzení se opět potvrdilo, že příslušníci vnímají zkreslené zpravodajství médií. Více než 80 % respondentů uvedlo, že média často poskytují neúplné informace o policejních zásazích, což podle jejich názoru přispívá k negativnímu obrazu celé organizace.

12. Otázka: Domníváte se, že by policie měla aktivněji informovat veřejnost o své činnosti a postupech?

Výsledky byly vyrovnané – polovina respondentů byla pro, druhá proti. Ti, kteří podporují aktivnější komunikaci, navrhovali například větší důraz na informování o výsledcích práce nebo varování před kybernetickými hrozbami.

- Prezentovat více případů, varovat před kyberkriminalitou
- činnosti ano, postupech ne
- měla by častěji prezentovat výsledky své práce a lépe lidem vysvětlovat některé postupy, které běžní občané nechápou
- Pomoci soc. Sítí rychlými zprávami

13. Otázka: Domníváte se, že veřejnost plně chápe náročnost a rizikovost práce policisty?

V tomto případě byla odpověď opět docela jednoznačná. 77, 3 % dotazovaných se shodlo, že veřejnost nemůže plně chápat náročnost výkonu policejní služby, oproti 22, 7 %, kteří jsou opačného názoru. Na doplňující otázku „Pokud ne, proč si to myslíte?“ odpověděli následovně:

- protože ani z půlky netuší co všechno děláme. Většina lidí je zblblá zprávami, že je nás moc oproti jiným státům (aniž by bylo dodáno, co vše oproti jiným státům musíme navíc plnit.), jenom škodíme a pobíráme výsluhy.
- Veřejnost v české republice si často neověřuje informace získané ze sociálních sítí, a většinou se o fungování složek vůbec nezajímají
- neznají postupy policie, někteří mají zkreslený pohled na práci policisty, někteří si nedokážou představit, jak služba probíhá
- Prezentuje se jen cukrátko. Můžou ukázat videa z osobních kamer, jak se lidé doopravdy chovají. Zejména naši spoluobčané, cizinci, lidé pod vlivem opl a alkoholu.... Jako prasata, s kterými musí příslušník jedna

14. Otázka: Myslíte si, že častější zveřejňování reálných příběhů ze služby by mohlo zlepšit obraz policie ve společnosti?

Zde si většina dotazovaných myslí, že by to mělo pozitivní efekt a v 72, 7 % případů zvolili možnost ano a jen 27, 3 % možnost ne.

15. Otázka: Myslíte si, že současné kroky policie v oblasti komunikace s veřejností jsou dostačující?

Většina respondentů, a to konkrétně 63,6 % uvedla, že ano, avšak část z nich zmínila i konkrétní nedostatky – například nedostatečnou práci tiskových mluvčí nebo nezájem veřejnosti o pozitivní obsah.

- Dobré konce dneska vlastně nikoho nezajímají
- Zřejmě nechtějí vyložit karty na stůl, nebo ukázat pravdivý obraz.
- nedostatečně prezentují svoji práci a výsledky
- Špatná práce tiskových mluvčí.

9 SWOT ANALÝZA

Pomocí SWOT analýzy lze identifikovat klíčové silné a slabé stránky, stejně jako příležitosti a hrozby, kterým organizace čelí. Základem této analýzy je podrobný rozbor faktorů ovlivňujících policejní práci, zejména v oblasti komunikace s veřejností, personálního obsazení a využívání moderních technologií. Vzhledem k proměnlivému mediálnímu obrazu, který v posledních letech ovlivňuje vnímání policie, je nezbytné zaměřit se na strategii, jež pomůže nejen posílit důvěru občanů, ale i zvýšit efektivitu policejní činnosti. (Kotler, 2016)

Silné stránky

- Úspěšné využití sociálních médií při vyšetřování (např. pátrání po osobách, identifikace pachatelů, dohledání vozidel).
- Vysoká odbornost a profesionalita příslušníků
- Dobře vybavené složky pro krizové situace
- Zkušenosti s řešením různorodých bezpečnostních hrozeb
- Spolupráce s mezinárodními organizacemi a zahraničními partnery
- Modernizace technologií a digitalizace procesů

Slabé stránky

- Ovlivnění výkonu služby negativními zprávami (rezignace, obavy z medializace, nižší ochota zasahovat).
- Nízké pochopení veřejnosti pro náročnost policejní práce
- Veřejnost nemá dostatečné povědomí o činnosti policie
- Nedostatečné personální obsazení v některých regionech
- Většinově negativní veřejné mínění a důvěra v policii
- Nedostatečná komunikace s veřejností a neefektivní PR strategie

Příležitosti

- Lepší komunikace úspěchů a vysvětlování postupů (větší transparentnost a vzdělávání veřejnosti o práci policie).

- Efektivnější prezentace policejní práce na sociálních sítích (zaměřit se na širokou škálu policejních činností).
- Policie může na sociálních sítích lépe vysvětlovat důvody svých zásahů a předcházet tak dezinformacím.
- Využití sociálních médií pro vzdělávání veřejnosti o policii a jejích pravomocích.
- Větší zaměření na psychickou odolnost příslušníků PČR vzhledem k negativní zpětné vazbě na sociálních sítích.
- Spolupráce s odborníky na sociální média k vytvoření efektivní komunikační strategie.

Hrozby

- Pokračující negativní mediální obraz (médiá mohou dál zkreslovat informace a soustředit se na negativní události).
- Snížená motivace policistů kvůli veřejné kritice (demotivace, obavy z razantních zákroků, ztráta respektu).
- Možné negativní dopady na nábor nových policistů (neúplná nebo zkreslená prezentace policejní práce může vést k odlivu uchazečů).
- Veřejnost často nechápe náročnost policejní práce, což může vyvolávat tlak na změnu fungování policie.
- Eskalace dezinformací a falešných zpráv ovlivňující důvěru veřejnosti
- Vyhoření a odchody zkušených policistů

Tabulka 5 - Tabulka SWOT analýzy

Faktory	Váha	Hodnocení	Výsledek
Silné stránky			
Úspěšné využití sociálních médií při vyšetřování (např. pátrání po osobách, identifikace pachatelů, dohledání vozidel).	0,1	3	0,3
Vysoká odbornost a profesionalita příslušníků	0,2	4	0,8
Dobře vybavené složky pro krizové situace	0,15	3	0,45

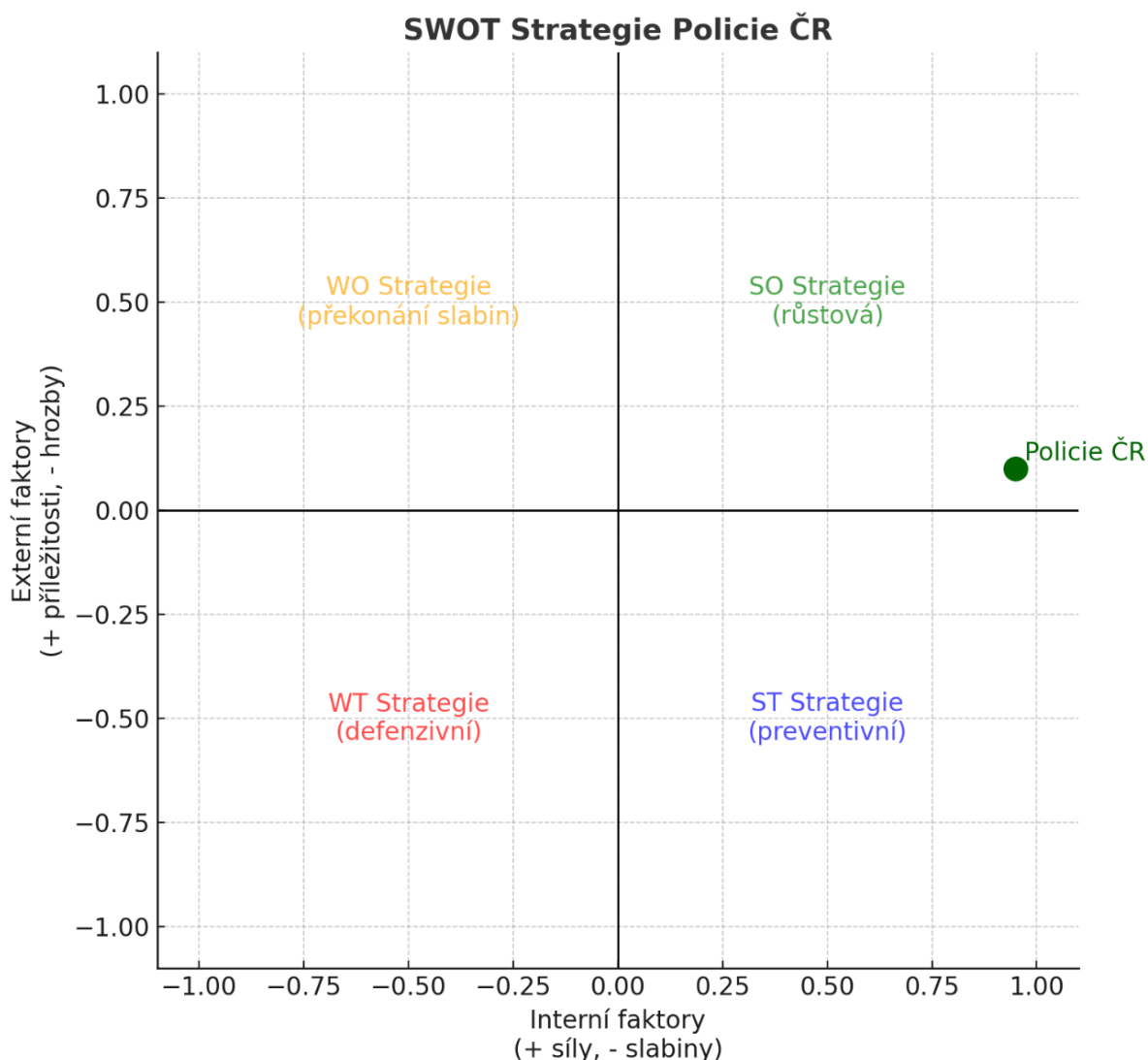
Faktory	Váha	Hodnocení	Výsledek
Zkušenosti s řešením různorodých bezpečnostních hrozeb	0,15	3	0,45
Spolupráce s mezinárodními organizacemi a zahraničními partnery	0,2	4	0,8
Modernizace technologií a digitalizace procesů	0,2	3	0,6
Součet	1		3,4
Slabé stránky			
Ovlivnění výkonu služby negativními zprávami (rezignace, obavy z medializace, nižší ochota zasahovat).	0,2	-3	-0,6
Nízké pochopení veřejnosti pro náročnost policejní práce	0,1	-3	-0,3
Veřejnost nemá dostatečné povědomí o činnosti policie	0,2	-2	-0,4
Nedostatečné personální obsazení v některých regionech	0,15	-2	-0,3
Většinově negativní veřejné mínění a důvěra v policii	0,2	-2	-0,4
Nedostatečná komunikace s veřejností a neefektivní PR strategie	0,15	-3	-0,45
Součet	1		-2,45
Příležitosti			
Lepší komunikace úspěchů a vysvětlování postupů (větší transparentnost a vzdělávání veřejnosti o práci policie).	0,1	2	0,2
Efektivnější prezentace policejní práce na sociálních sítích (zaměřit se na širokou škálu policejních činností).	0,15	2	0,3
Policie může na sociálních sítích lépe vysvětlovat důvody svých zásahů a předcházet tak dezinformacím.	0,15	3	0,45
Využití sociálních médií pro vzdělávání veřejnosti o policii a jejích pravomocích.	0,2	3	0,6
Větší zaměření na psychickou odolnost příslušníků PČR vzhledem k negativní zpětné vazbě na sociálních sítích.	0,2	4	0,8

Faktory	Váha	Hodnocení	Výsledek
Spolupráce s odborníky na sociální média k vytvoření efektivní komunikační strategie.	0,2	3	0,6
Součet	1		2,95
Hrozby			
Pokračující negativní mediální obraz (médiá mohou dál zkreslovat informace a soustředit se na negativní události).	0,15	-3	-0,45
Snížená motivace policistů kvůli veřejné kritice (demotivace, obavy z razantních zákroků, ztráta respektu).	0,2	-3	-0,6
Možné negativní dopady na nábor nových policistů (neúplná nebo zkreslená prezentace policejní práce může vést k odlivu uchazečů).	0,2	-3	-0,6
Veřejnost často nechápe náročnost policejní práce, což může vyvolávat tlak na změnu fungování policie.	0,15	-3	-0,45
Eskalace dezinformací a falešných zpráv ovlivňující důvěru veřejnosti	0,15	-2	-0,3
Vyhoření a odchody zkušených policistů	0,15	-3	-0,45
Součet	1		-2,85
Interní část			0,95
Externí část			0,1
Celková bilance			1,05

(Zdroj: Vlastní)

Celková bilance zpětné vazby od veřejnosti i příslušníků policie ČR je kladná a příznivá s výsledkem 1,05. Pro lepší přehled a interpretaci celkové bilance SWOT analýzy byla zpracována vizuální reprezentace, která ukazuje rovnováhu mezi vnitřními (silné a slabé stránky) a vnějšími (příležitosti a hrozby) faktory. Tento graf umožňuje snadné zařazení organizace do konkrétní strategické pozice, z níž lze dále odvodit vhodná opatření. Identifikace strategického kvadrantu je klíčová pro volbu dalšího směru rozvoje komunikace Policie ČR s veřejností.

Obrázek 3 - Graf SWOT analýzy

(Zdroj: Vlastní)

Na základě provedené SWOT analýzy vyplývá, že Policie České republiky se nachází ve výhodné strategické pozici typu SO (Strengths–Opportunities). To znamená, že disponuje silnými vnitřními kapacitami – především odborností, krizovou připraveností, mezinárodní spoluprací a schopností efektivně využívat moderní technologie – a zároveň má příležitost tyto silné stránky uplatnit při zlepšování komunikace s veřejností, boji proti dezinformacím a budování důvěry skrze sociální sítě. Konkrétně by se Policie ČR měla opřít o odbornost svých příslušníků, technologický pokrok a stávající komunikační zkušenosti, aby dokázala čelit negativnímu mediálnímu obrazu, šíření dezinformací a oslabující důvěře veřejnosti. Tento strategický rámec vytváří příznivé podmínky pro navržení konkrétních opatření, která by měla vést ke zvýšení transparentnosti, posílení veřejného mínění a celkovému zlepšení pohledu na Policii ČR.

10 NÁVRHOVÁ OPATŘENÍ

Na základě provedené analýzy byla zvolena strategie, která se zaměřuje na aktivní využití silných stránek k překonání slabých míst a maximalizaci příležitostí. Policie ČR má řadu konkurenčních výhod, například vysokou odbornost svých příslušníků nebo schopnost efektivního využívání moderních technologií. Tyto faktory je možné využít k posílení důvěry veřejnosti a zlepšení mediálního obrazu.

Mezi klíčové problémy patří negativní vnímání policie veřejností a nedostatečná komunikace jejích úspěchů. Právě zde spočívá hlavní příležitost k posílení důvěryhodnosti skrze cílenou mediální strategii. Aktivnější práce tiskových mluvčích, systematické zveřejňování úspěšných případů a lepší vysvětlování policejních postupů mohou významně přispět ke zlepšení zkresleného obrazu v očích občanů. Dále je klíčové posílit prezentaci policejní práce na sociálních sítích. Policie může nejen sdílet příběhy ze služby, ale i vzdělávat veřejnost v oblasti své činnosti a předcházet tak šíření dezinformací. Spolupráce s odborníky na digitální komunikaci by mohla pomoci vytvořit efektivnější a modernější PR strategii. Dalším důležitým bodem je prevence demotivace policistů, která vyplývá z negativní zpětné vazby a veřejné kritiky. Posílení psychické odolnosti příslušníků a zavedení podpůrných programů může přispět k lepšímu zvládání náročných situací. Zároveň je nutné zaměřit se na nábor nových policistů, zejména v oblastech s personálním nedostatkem.

Jedním z možných opatření by mohlo být vytvoření specializovaného týmu v rámci Policie ČR, který by měl na starosti systematické sledování, analýzu a vyhodnocování obsahu týkajícího se policejní činnosti na sociálních sítích. Tento tým by měl kombinovat expertizu v oblasti mediální analýzy a krizové komunikace, měl by disponovat nástroji pro pokročilý monitoring trendů, dezinformací a virálních obsahů s potenciálem poškodit důvěru veřejnosti v policii. Získaná data by mohla být využívána nejen pro včasné reakce na vznikající dezinformace, ale také jako podklad pro strategické plánování komunikačních kampaní a budování pozitivního obrazu Policie ČR. Tento proaktivní přístup umožní lépe porozumět tomu, jak veřejnost vnímá jednotlivé události či zásahy, a včas přizpůsobit komunikační strategii konkrétním situacím.

Efektivní komunikace na sociálních sítích vyžaduje nejen technické zázemí, ale i odpovídající kompetence na straně těch, kteří ji zajišťují. Doporučuje se proto více se zaměřit na systém pravidelného školení policejních mluvčích, tiskových odborů i vedoucích pracovníků útvarů, a to zejména v oblastech, jako jsou mediální gramotnost,

práce s algoritmy sociálních sítí a tvorba obsahu přizpůsobeného různým cílovým skupinám. Školení by měla reflektovat aktuální trendy v oblasti digitálních médií a být vedena odborníky z praxe, případně ve spolupráci s akademickými institucemi a nezávislými specialisty. Cílem je zvýšit kvalitu veřejného vystupování policie, zlepšit její schopnost reagovat na dezinformace a zároveň posílit důvěryhodnost a profesionální vystupování v online prostředí.

Na základě této práce je žádoucí, aby Policie ČR aktivně vytvářela vlastní obsah, který bude pozitivně formovat veřejné mínění. Doporučuje se proto spustit dlouhodobou komunikační kampaň zaměřenou na prezentaci lidského rozměru policejní práce – tedy představování konkrétních příběhů, úspěšných zásahů, komunitních aktivit a každodenního nasazení policistů. Tato kampaň by měla být vedená autenticky, s důrazem na příběhy z terénu a práci jednotlivců, kteří často zůstávají veřejnosti neznámí. Cílem je snížit anonymitu policejního aparátu v očích veřejnosti, posílit emocionální vazbu mezi občany a bezpečnostními složkami a nabídnout alternativu k jednostrannému a negativnímu mediálnímu obrazu. Klíčovým faktorem úspěchu bude kontinuita kampaně, schopnost využít vizuálně atraktivní formy obsahu a schopnost komunikace přizpůsobené různým generacím uživatelů.

Na základě poznatků z dotazníkového šetření i následných konzultací s vybranými příslušníky policie ČR byl navržen vznik specializované online platformy, která by sloužila k veřejnému vysvětlování vybraných zásahů, rozhodnutí a postupů policie formou instruktážních videí či článků. Tato platforma, jakožto samostatná podsekce oficiálního webu policie ČR, by umožnila publikaci zákroků, které by srozumitelným způsobem přibližovali kontext konkrétních situací. Účelem je snížit prostor pro dezinformace a zkreslené interpretace, které v současné době vznikají díky absenci širšího kontextu a nestrannému pohledu na situaci. Tento návrh byl předběžně diskutován se zástupci policie a bude dále konzultován s vedením příslušného krajského ředitelství. Cílem je ověřit technické a personální možnosti realizace a zajistit, aby byl tento nástroj efektivně integrován do současné komunikační strategie. Platforma by měla posloužit nejen k transparentnosti, ale i k posílení důvěry veřejnosti ve složitéch a často medializovaných případech.

Závěrem lze říci, že problematika vlivu sociálních médií na vnímání Policie ČR není pouze akademickým tématem, ale představuje reálnou výzvu, která se dotýká každodenní praxe bezpečnostních složek i společenského klimatu jako celku. Výsledky práce ukazují, že důvěra veřejnosti může být snadno narušena, pokud se policie nestane aktivním účastníkem digitální komunikace. V tomto směru je klíčová nejen technická přítomnost na sociálních sítích, ale především schopnost vytvářet důvěryhodný, srozumitelný a konzistentní obraz o činnosti policie, který dokáže oslovit různé vrstvy společnosti. Předložená návrhová opatření ukazují, že cestou vpřed je kombinace analytického přístupu, profesionální komunikace a investic do vzdělávání. Pouze skrze tyto kroky lze budovat vztah, ve kterém bude policie vnímána nejen jako výkonný orgán státu, ale především jako důvěryhodný partner občanů v zajištění bezpečnosti a pořádku.

ZÁVĚR

Veřejné mínění o Policii České republiky je dynamickým fenoménem, který je ovlivňován různými faktory, včetně osobních zkušeností občanů, mediální prezentace a celkového společenského stavu. Na základě provedeného výzkumu lze konstatovat, že sociální média sehrávají významnou roli v utváření veřejného mínění o Policii České republiky. Analýza ukázala, že zejména negativní mediální pokrytí a šíření dezinformací mají zásadní vliv na důvěru veřejnosti v policejní složky. Přestože se Policie ČR snaží aktivně komunikovat prostřednictvím vlastních kanálů na sociálních sítích, čelí mnoha výzvám, které je nutné systematicky řešit.

Z výsledků dotazníkového šetření vyplývá, že veřejnost často získává informace o činnosti policie z neoficiálních zdrojů, což může vést k šíření zkreslených nebo neúplných informací. Zároveň bylo zjištěno, že lidé, kteří sledují oficiální komunikační kanály policie, mají výrazně pozitivnější názor na její činnost. To potvrzuje význam kvalitní a strategické komunikace v digitálním prostředí.

Důležitým zjištěním je také skutečnost, že mladší generace má vůči policii obecně méně pozitivní postoj než starší skupiny obyvatel. Tento jev lze částečně přičíst odlišnému způsobu konzumace mediálního obsahu a větší náchylnosti mladších uživatelů k ovlivnění dezinformacemi na sociálních sítích. Proto by Policie ČR měla posílit svou přítomnost na těch platformách, které mladší lidé nejvíce využívají, a přizpůsobit svou komunikaci jejich specifickým potřebám a preferencím.

Dalším důležitým aspektem je otázka transparentnosti a rychlosti reakce na krizové situace. Veřejnost oceňuje, když jsou informace poskytovány včasné, jasně a srozumitelně. Policie by proto měla klást důraz na proaktivní přístup a otevřenou komunikaci s občany, zejména při řešení kontroverzních událostí.

V závěru lze konstatovat, že efektivní využívání sociálních médií může významně přispět ke zlepšení vztahu mezi policií a veřejností. Doporučuje se pokračovat v rozvoji digitální komunikace, investovat do mediální gramotnosti příslušníků policie a posilovat spolupráci s odborníky na krizovou komunikaci. Pouze dlouhodobá a systematická práce na poli veřejné komunikace může vést k posílení důvěry občanů v Policii České republiky a zlepšení jejího obrazu ve společnosti.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

BOYD, Danah, ELLISON, Nicole B. Social network sites: Definition, history, and scholarship. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 2020, vol. 13, no. 1, pp. 210-230. DOI: 10.1111/j.1083-6101.2007.00393.x.

CVVM - Centrum pro výzkum veřejného mínění. Tisková zpráva Veřejnost o svých obavách, pocitu bezpečnosti a spokojenosti s policií – podzim 2023. Online. ©2025 Dostupné z: <https://cvvm.soc.cas.cz/cz/>

ČESKO. Zákon č. 110/2019 Sb., o ochraně osobních údajů. Online. In. *Zákony pro lidi*. 2010-2025. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2019-110> . [cit. 2025-04-04].

ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. Online. In. *Zákony pro lidi*. 2010-2025. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40> . [cit. 2025-04-04].

ČESKO. Zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon). Online. In. *Zákony pro lidi*. 2010-2025. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-46> . [cit. 2025-04-04].

ČESKO. Zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti). Online. In. *Zákony pro lidi*. 2010-2025. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2014-181> . [cit. 2025-04-04].

ČESKO. Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Online. In. *Zákony pro lidi*. 2010-2025. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273> . [cit. 2025-04-04].

HADDOW, George D.; BULLOCK, Jane A. a COPPOLA, Damon P. *Introduction to emergency management*. Seventh edition. Amsterdam: Elsevier Butterworth-Heinemann, 2021. ISBN 978-0-12-817139-4.

HRADIL, Jaroslav. *Krize a bezpečnostní složky v České republice*. Brno: Masarykova univerzita, 2016. ISBN 978-80-210-7589-7.

HRADIL, Jaroslav, Otakar J. MIKA, Miroslav MUSIL, Bohuslav SVOBODA, Jakub RAK a Dušan VIČAR. *Základy ochrany obyvatelstva v České republice*. 1. vyd. Uherské Hradiště: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Fakulta logistiky a krizového řízení, 2018, 142 s. ISBN 978-80-7454-774-4.

HRADIL, Martin. *Kybernetická bezpečnost a právo*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2020. ISBN 978-80-7552-225-3.

IPSOS TAMBOR. Spokojenost občanů s prací Policie ČR Výsledky za ČR a kraje [online],2007,[cit.2025-03-31].Dostupné z webu: <http://www.policie.cz/clanek/vyzkum-verejneho-mineni.aspx>

KAPLAN, Andreas M. Social media: A critical introduction. London: SAGE Publications, 2019. ISBN 978-1473951973.

KARAFFA, Vladimír, Martin HRINKO a Jaromír ZŮNA, 2022. Vybrané kapitoly o bezpečnosti. Praha: CEVRO Institut (vysoká škola). ISBN 978-80-87125-35-9.

KOTLER, Philip a Kevin LANE KELLER, 2016. Marketing management. 15. vydání. Praha: Grada Publishing, ISBN 978-80-247-5517-3.

KRAJÍČEK, Ladislav. Modernizace bezpečnostních složek a jejich legislativní rámec. Praha: C.H. Beck, 2019. ISBN 978-80-7400-777-3.

KRÁL, Pavel. Média a právo: Regulace a etika. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2019. ISBN 978-80-210-9195-2.

KRÁL, Tomáš. Ochrana osobních údajů v digitálním věku. 1. vyd. Brno: Leges, 2017. ISBN 978-80-7502-307-0.

KRÁTKÝ, Lukáš. Crisis communication and the role of social media in the Czech Republic. Prague: University of Prague Press, 2022. ISBN 978-80-1234-5678.

KUNCZIK, Michael. Political communication and media. Cambridge: Cambridge University Press, 2020. ISBN 978-1107011014.

MARCELOVÁ, K. (2022) Spolupráce policie s veřejností. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta filozofická. Dostupné z: https://theses.cz/id/2mthj2/nosti_diplomova_prace_2022.pdf

MCQUAIL, Denis. McQuail's mass communication theory. 7th ed. London: SAGE Publications, 2021. ISBN 978-1529712895.

MIKULEC, Pavel. Mediální obraz policie. Brno: Masarykova univerzita, 2017. ISBN 978-80-210-8594-0.

Ministerstvo vnitra České republiky, Online. ©2025. Dostupné z: <https://mv.gov.cz/chh/clanek/definice-dezinformaci-a-propagandy.aspx> . [cit. 2025-02-28].

NOVÁK, Jan. Právo a policie: Teorie a praxe. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2018. ISBN 978-80-7400-736-3.

NOVÁK, Petr. PANDEMICKÉ HRY. Czech Free Press online. ©2025, Dostupné z: <https://www.czechfreepress.cz/> . [cit. 23.11.2024].

NOVÁK, Petr. Média a jejich vliv na veřejné mínění. Brno: Masarykova univerzita, 2020. ISBN 978-80-210-4557-3.

NOVÁK, Petr. Vliv mediálního zobrazení policie na veřejné mínění. Praha: Grada, 2020. ISBN 978-80-247-3442-0.

PAVLÍČEK, Jiří. Trestní právo a dezinformace. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2021. ISBN 978-80-244-1223-3.

PAVLÍČEK, Karel. Vliv médií na veřejné mínění o policii. Praha: Vydavatelství Karolinum, 2015. ISBN 978-80-246-2699-7.

REINER, Robert. The politics of the police. 3rd ed. London: SAGE Publications, 2018. ISBN 978-1446272391.

SHARIPO, Lauren R. a MARAS, Marie-Helen (ed.). Encyclopedia of security and emergency management: with 53 figures and 38 tables. Springer Nature reference. Cham: Springer, [2021]. ISBN 978-3-319-70487-6.

SIMAR.CZ, Telefonické dotazování (CATI). Online. ©2025. Dostupné z: <https://simar.cz/> . [cit. 2025-03-31].

SMITH, Anna, et al. Social media and its impact on public opinion. Journal of Social Media Studies, 2019, vol. 13, no. 2, pp. 45-62. DOI: 10.1080/1234567890.

ŠTEINBACH, Miroslav. 30 let Policie České republiky. Praha: Policejní prezidium ČR, 2021. ISBN 978-80-908139-0-8.

Krizové zákony: krizový zákon, integrovaný záchranný systém, hospodářská opatření pro krizové stavy, obnova území ; Hasičský záchranný sbor ; Požární ochrana : zákony, nařízení vlády, vyhlášky : redakční uzávěrka 20.12.2021. ÚZ : úplné znění. Ostrava: Sagit, 2021. ISBN 978-80-7488-497-9.

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1 - Vývoj spokojenosti s policií.....	40
Obrázek 2 - Příspěvek ve facebookové skupině	41
Obrázek 3 - Graf SWOT analýzy.....	60

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1 - Pocit bezpečí v ČR celkově.....	38
Tabulka 2 - Pocit bezpečí v místě bydliště	39
Tabulka 3 - Spokojenost s činností policie v ČR celkově	39
Tabulka 4 - Spokojenost s činností policie v místě bydliště.....	40
Tabulka 5 - Tabulka SWOT analýzy	57

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

IZS	Integrovaný záchranný systém
PČR	Policie České republiky
ČR	Česká republika
SKPV	Služba kriminální policie a vyšetřování
CVVM	Centrum pro výzkum veřejného mínění

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha P I: Grafy z dotazníkového šetření pro veřejnost

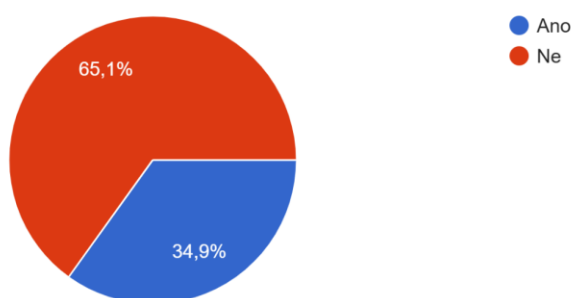
Příloha P II: Grafy z dotazníkového šetření pro příslušníky policie České republiky

PŘÍLOHA P I: GRAFY Z DOTAZNÍKOVÉHO ŠETŘENÍ PRO VEŘEJNOST

https://docs.google.com/spreadsheets/d/1sghInl7YQ4M_a__7ie-KBvYqhe7zA-dB1ac6VPJt5XE/edit?usp=sharing

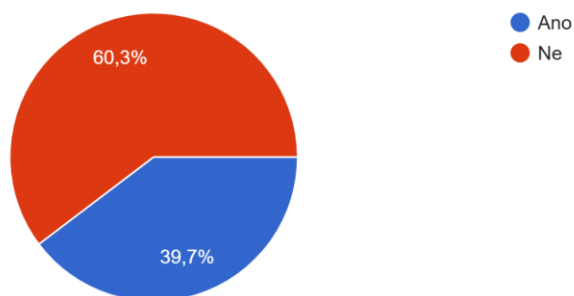
1. Ovlivňují informace o policii na sociálních médiích Váš názor na její práci?

63 odpovědí

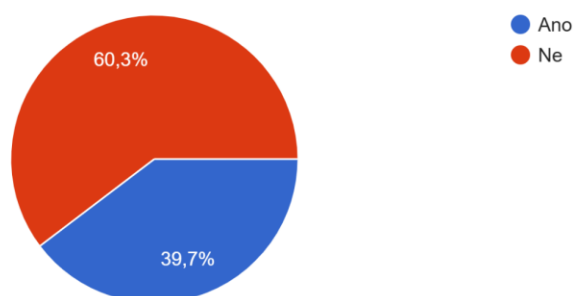
2. Máte dojem, že sociální média vytvářejí vůči policii spíše negativní obraz?

63 odpovědí

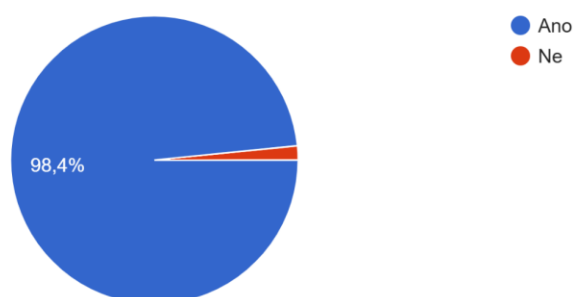
4. Domníváte se, že policie by měla být aktivnější na sociálních médiích?

63 odpovědí

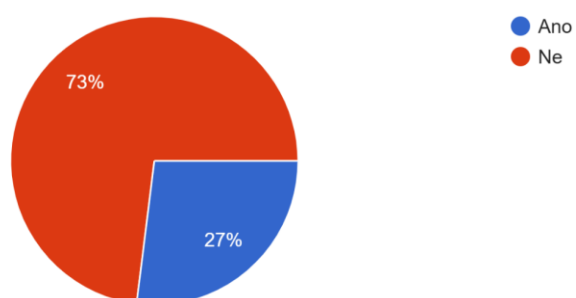
5. Vnímáte oficiální profily policie na sociálních sítích jako důvěryhodné?

63 odpovědí

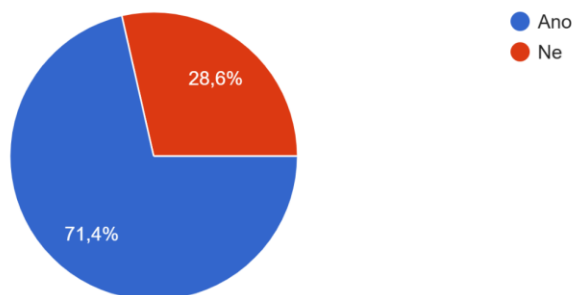
6. Setkal/a jste se na sociálních sítích s případy, kdy se policie zachovala dle Vašeho názoru neprofesionálně?

63 odpovědí

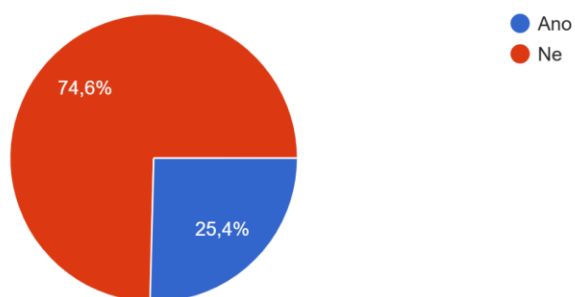
7. Myslíte si, že sociální média mohou pomoci zlepšit vztah mezi policií a veřejností?

63 odpovědí

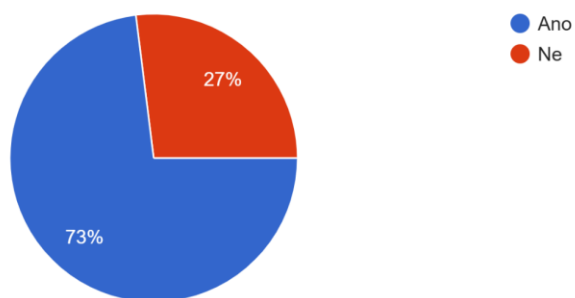
8. Domníváte se, že veřejnost má dostatek informací o činnosti policie?

63 odpovědí

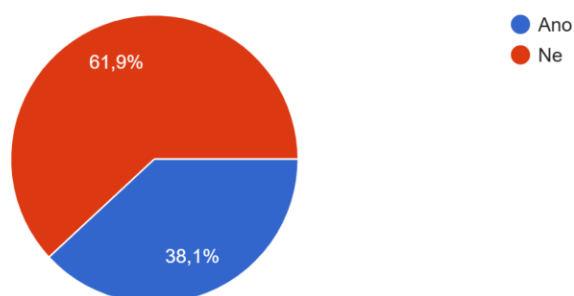
9. Má dle vašeho názoru policie dostatečné pravomoci k efektivnímu výkonu své práce?

63 odpovědí

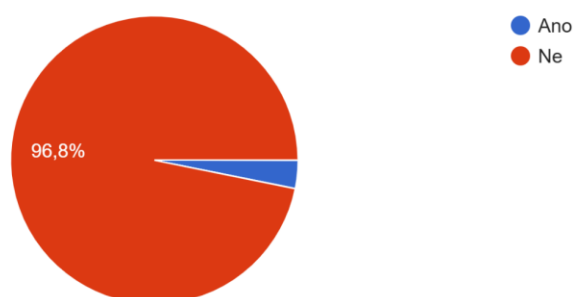
10. Myslíte si, že média a sociální sítě často zobrazují policii jednostranně či zkresleně?

63 odpovědí

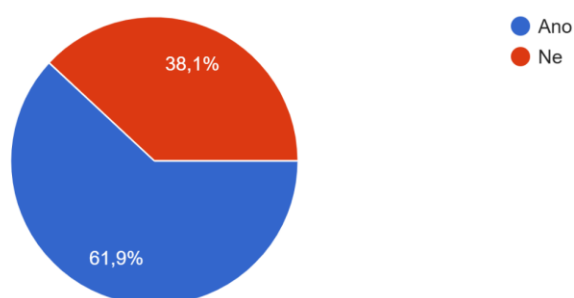
11. Myslíte si, že veřejnost plně rozumí náročnosti práce policistů?

63 odpovědí

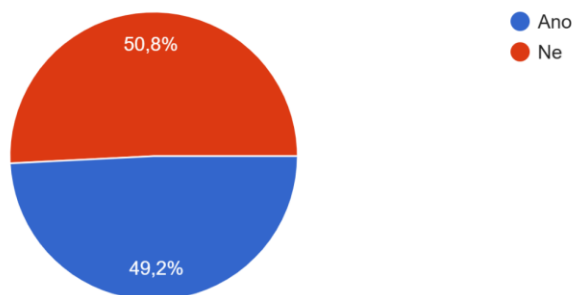
12. Měla by policie více vysvětlovat své postupy a rozhodnutí veřejnosti prostřednictvím sociálních sítí?

63 odpovědí

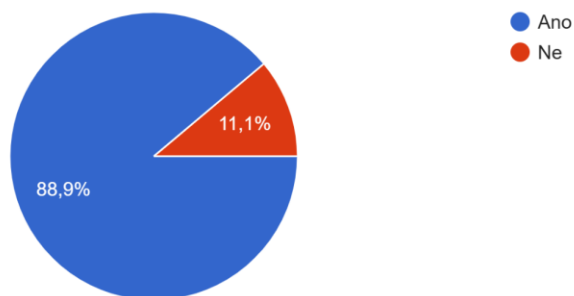
13. Myslíte si, že negativní vnímání policie veřejností ovlivňuje její efektivitu při výkonu služby?

63 odpovědí

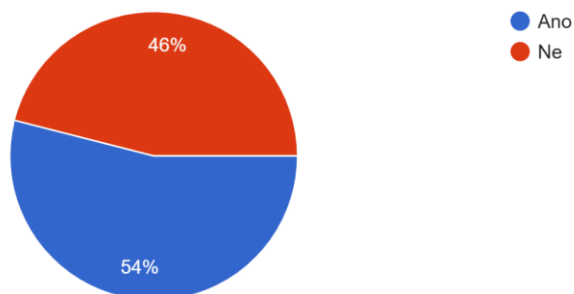
14. Souhlasíte s tvrzením, že lidé na sociálních sítích často kritizují policii, ale zároveň na ni spoléhají v situacích, kdy se dostanou do nebezpečí či problému?

63 odpovědí

15. Myslíte si, že veřejnost je ochotna aktivně spolupracovat s policií na zlepšení bezpečnostní situace?

63 odpovědí

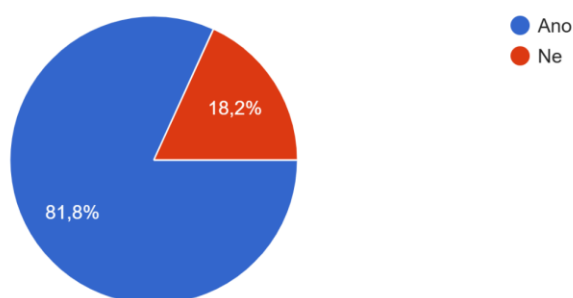

PŘÍLOHA P II: GRAFY Z DOTAZNÍKOVÉHO ŠETŘENÍ PRO PŘÍSLUŠNÍKY POLICIE ČR

<https://docs.google.com/spreadsheets/d/10cux7FgdxzfZ9dYVb7qHiqMZVPGNeq6eXhibTwn9LeRc/edit?usp=sharing>

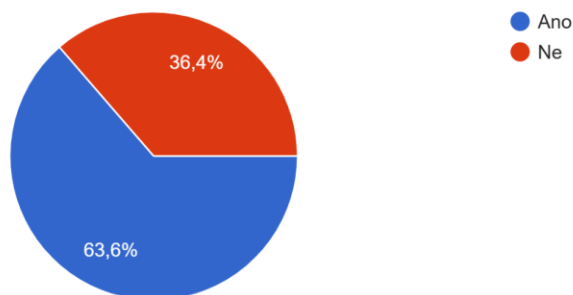
1. Setkal/a jste se s případem, kdy byla práce policie negativně prezentována na sociálních sítích?

22 odpovědí

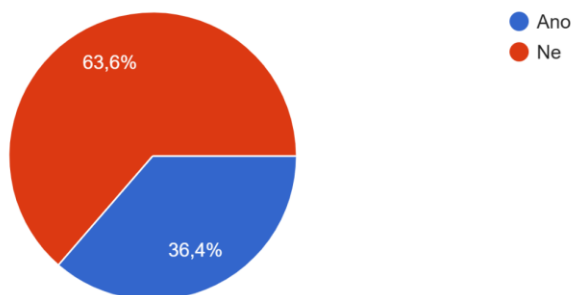
2. Myslíte si, že negativní příspěvek o policii na sociálních sítích ovlivňuje její práci v terénu?

22 odpovědí

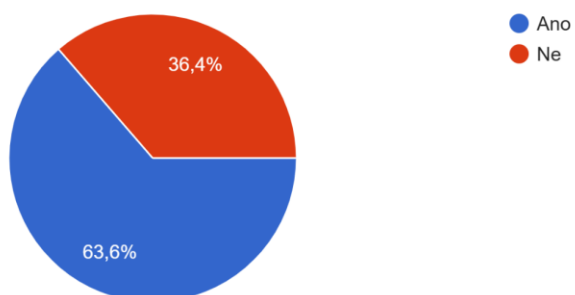
3. Domníváte se, že policie by měla být aktivnější v komunikaci na sociálních sítích?

22 odpovědí

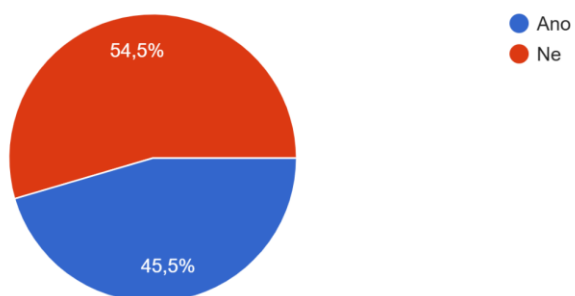
4. Setkal/a jste se s případem, kdy sociální média pomohla policii při vyšetřování?

22 odpovědí

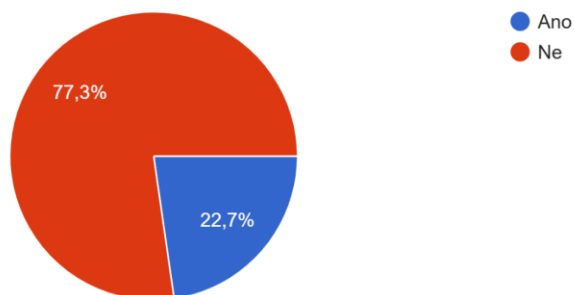
5. Domníváte se, že policie by měla posílit svůj mediální obraz na sociálních sítích?

22 odpovědí

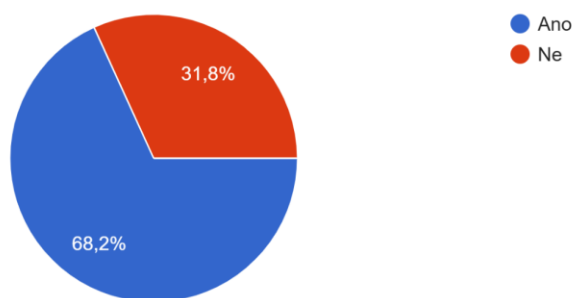
6. Vnímáte sám/sama osobně spíše negativní přístup médií k činnosti policie?

22 odpovědí

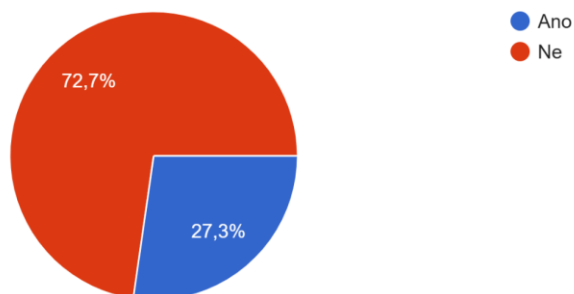
7. Ovlivňuje podle Vás způsob, jakým se policie prezentuje na sociálních sítích, nábor nových policistů?

22 odpovědí

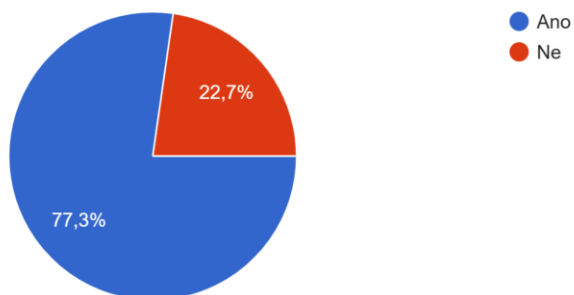
8. Myslíte si, že je aktuální forma prezentace policie na sociálních sítích dostatečná pro zvýšení respektu veřejnosti vůči policistům?

22 odpovědí

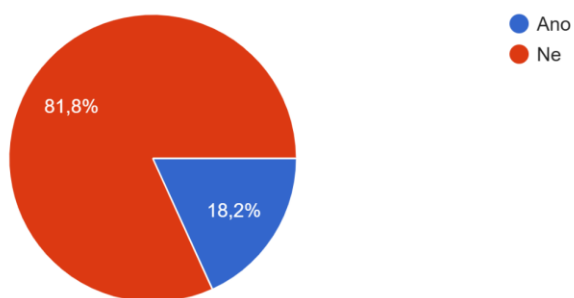
9. Domníváte se, že negativní vnímání policie veřejností ovlivňuje výkon služby policistů?

22 odpovědí

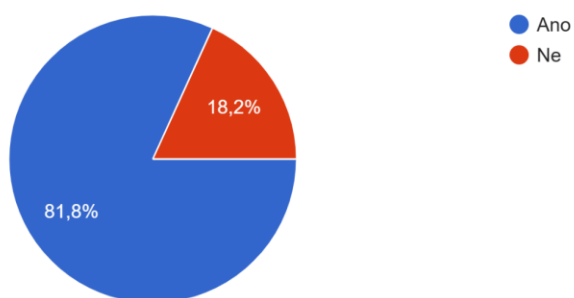
10. Uvítali byste, kdyby Policie ČR navázala spolupráci s influencery nebo veřejně známými osobnostmi ke zlepšení svého mediálního obrazu?

22 odpovědí

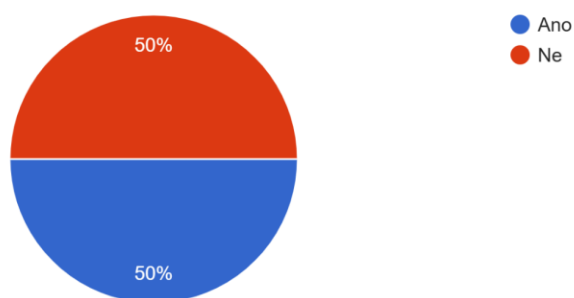
11. Myslíte si, že média často zkreslují nebo neúplně informují o policejních zásazích?

22 odpovědí

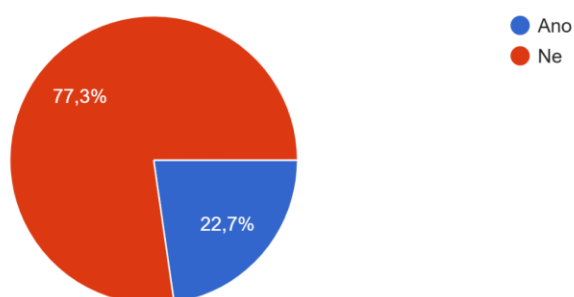
12. Domníváte se, že by policie měla aktivněji informovat veřejnost o své činnosti a postupech?

22 odpovědí

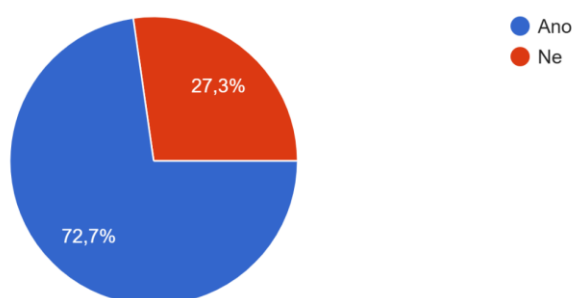
13. Domníváte se, že veřejnost plně chápe náročnost a rizikovost práce policisty?

22 odpovědí

14. Myslíte si, že častější zveřejňování reálných příběhů ze služby by mohlo zlepšit obraz policie ve společnosti?

22 odpovědí

15. Myslíte si, že současné kroky policie v oblasti komunikace s veřejností jsou dostačující?

22 odpovědí

